

BÖLÜM I

Gizlenen Türk Tarihi

Prof. Dr. Tankut İLTER

Geçmişini Bilmeyen, Geleceği Göremez.

ATATÜRK'ÜN YAZDIĞI BİR ŞİİR;

(Atatürk genç bir Subay'ken Sinop'ta yazmış olduğu şiir)

Gafil, hangi üç asır, hangi on asır

Tuna ezelden Türk diyarındır.

Bilinen tarihler söylememiş bunu

Kalkıyor örtüler; örtülen doğacak.

Dinleyin sesini, doğan tarihin,

Aydınlıkta karaltı, karaltıda şafak,

Yalan tarihi görüp, doğru tarihe giden.

Asya'nın ortasında Oğuz Oğulları

Avrupa'nın Alplerinde Oğuz Oğulları,

Doğudan çıkan biz, batı'da yine biz,

Nerede olsa, ne de olsa kendimizi biliriz.

Hep insanlar kendilerini bilseler,

Bilinir o zaman ki hep biriz.

Türk sadece bir milletin adı değil,

Türk bütün adamların birliğidir.

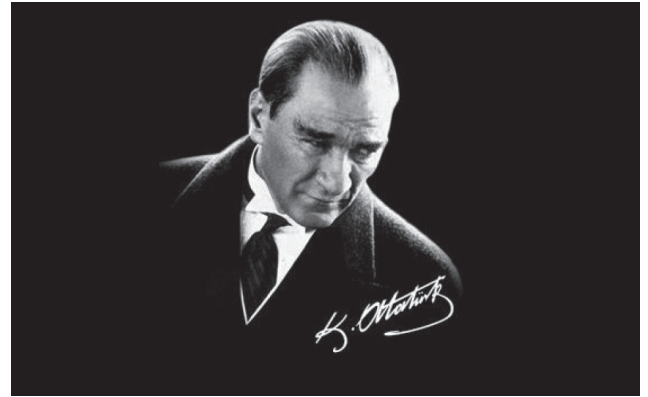
Ey birbirine diş bileyen yığınlar,

Ey yığın yığın insan gafletleri,

Yırtılsın gözlerdeki gafletten perde,

Dünya o zaman görecek,

Hakikat nerede, hakikat nerede?

Mustafa Kemal Atatürk

Atatürk'ün yazdığı bu şiir toplumun bilinçlenmesi için çok önemli mesajları taşıyor. Türklerin çok eski zamanlardan bu yana topraklarımızın hakimi olduğunu bildiriyor.

Atatürk'ün Türk ulusuna söylevi;

Türk Milleti Asya'nın garbında ve Avrupa'nın şarkında olmak üzere kara ve deniz sınırlarıyla ayırt edilmiş, dünyaca tanınmış büyük bir yurttta yaşar.

Onun adına TÜRKELİ derler.

Türk yurdu daha çok büyüktü, yakın ve uzak zamanlar düşünülürse, Türk'e yurtluk etmemiş bir kıta yoktur. Bütün dünyada Asya, Avrupa, Afrika Türk atalarına yurt olmuştur. Bu hakikatler eski ve hususiyle yeni tarih vesikaları ile malumdur.

Mustafa Kemal Atatürk

TÜRK NE DEMEKTİR?

Türk, yaradana inanan anlamında kullanılmıştır.

“Ökük Türök” yani “Rabbani Türük”, “Tanrı Türü” denilmektedir.

Asya'nın milyonlarca kilometrekare topraklarına yayılmış yaşarlarken kendilerine verdikleri ad; “töreye uyan” “yaradana nını bilir” “Rabbani Türk” “Tanrısını Tanır” “Yaradana na bağlı” anlamlarında “Ökük Türök” dür.

“Ökük Türök” deki “Ök” (tanrı, yaradan) Türkçe'de ses uyumundan dolayı “ük” olmuş ve kelime böylece “türük” olarak okunmuş, günümüze de “Türk” olarak gelmiştir.

“Ök” ekinin günümüzdeki kullanımına “Öksüz” ve “Ökkeş” kelimelerinde rastlayabiliriz. Yaratan anlamında kullanılan “Ök” eki ile “Öksüz”, yaradanını yitirmiş, yetim anlamında, Ökkeş ise yaradanına bağlı anlamında kullanılmaktadır.

Yani günümüzden binlerce sene önce “Türk” kelimesi, o bölgede ve sonrasında tüm dünyaya yayılmış, yaradana inanan insanları tanımlamak amacıyla kullanılmıştır. Hiçbir zaman bir ırkı tanımlamak için kullanılmamıştır.

Bu çok güzel bir örnektir; bu hoşgörü sayesinde tüm insanların bir arada, sulh içinde yaşaması mümkün olabilir. Atatürk'ün “Ne mutlu Türküm diyene” sözü de aynı duruşu göstermektedir.

Türklerin varlığı ve medeniyete katkıları çok eski zamanlardan beri bilinmektedir. Orta Asya'da, bozkırlarda yaşamlarını sürdüren Türklerin her zaman ve her yerde komşuları ile önemli ilişkileri olmuştur. Zaman zaman kavgalar – barışmalar, bazen ortak çalışmalar olmuştur.

Bütün bu dönemler boyunca Ön Türkler ve Türklere ait önemli tarihi eserlerin yaratıldığı anlaşılmaktadır. Bu dönemle ilgili yazılar, tarihi eserler son zamanlarda ortaya çıkarılmış ve bu bulguların Türk kökenli olduğu belirlenmiştir.

Kim bilir neçedir dünyanın yaşı

Tarihin ne geder yazısı vardır

Her şahsı parçası her mezar daşı

Nesilden nesile bir yadigardır

Samet VURGUN

DÜNYA TARİHİ NASIL ŞEKİLLENMİŞ

İnsanlık tarihinin çok eski yıllara uzandığı biliniyor. MÖ 80 binli yıllarda; Kuzey Kutbu ve çevresinin iklimi ılıman imiş, burada bereketli topraklar, nehirler, deniz ve adalar mevcuttu. Adeta cennet gibi bir yermiş. Buraya “Hiper Borea” denirmiş.

Hiper Borea'da yaşayanlar “Ari ırk/ Arian/ Aryan” lar olarak anılıyor imiş. Burada (Hiper Borea'da) insanlar çok uzun süre yaşarlarmış. Bu insanlar çok bilgili (bilge) imiş ve tek tanrıya (Tengri) inanırlarmış.

Bu bölge (Hiper Borea)'de yaşayanlara Hyperbor'lar deniliyordu. Bu insanlara “İnsanlığın Beş Irkı” (Pancha Krishtaya) da denilirdi.

Bu beş ırk;

Arian (Ari),

Kuru,

Turan,

Tulan,

Dan Kavimleri

(Danuu veya Tanu) olarak anılıyordu.

Bu bölgedeki oksijen seviyeleri ve ozon tabakası günümüzden çok daha fazla olduğu için buradakiler hastaliksız olarak uzun süre yaşayabiliyorlardı.

Tüm dünya uygarlıklarının ataları ve tüm bilimlerin öncüleri; Sibirya'dan bugünkü modern Türkiye'ye kadar uzanan bölgede yaşayan eski Türk halkları idiler (Bunlar Ön Türkler olarak kabul ediliyor).

Mercator haritası

Rus bilim adamları araştırmalarında; kuzey kutbunda Cennet gibi bir yerin bulunduğunu doğruladılar.

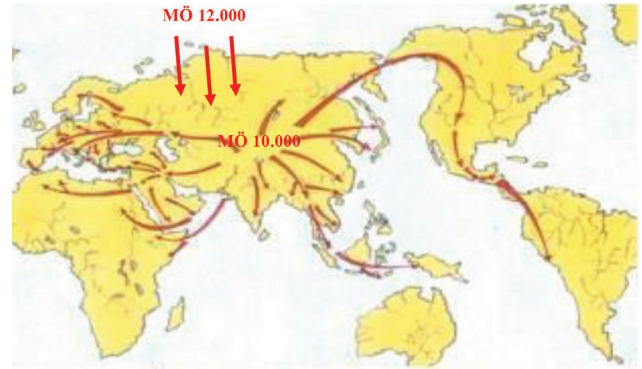
MÖ 12.000 – 10.000 yıllarında, dünyada büyük bir iklim değişikliği olmuş. Dünyaya meteor çarpması veya dünya ekseninin değişmesi sonucu Hiper Borea bölgesini sular basmış (Tufan - Tufanlar). Kuzey Kutbu sular altında kalmış, havalar gittikçe soğumuş ve zamanla bu bölgede buzullar oluşmuş. Bu bölgede yaşanması olanaksız hale gelmiş (Bu olay Nuh Tufan'ına denk geliyor? Benzer şekilde Atlantis veya Mu

Kıtasının batması gibi olayların da benzer tarihlerde olduğu söylenmektedir).

Aşırı soğukların meydana gelmesi ile bu bölgede yaşayan insanlar (Ön Türkler) buralardan kaçarak güneye doğru göç etmişler, gittikleri yerlerde yeni yaşam alanları meydana getirmişlerdir.

Ön Türk'ler önce güneye doğru giderek, Orta Asya ve çevresine yerleşiyorlar. Burada bulunan yerli halklar ile karışıyorlar ve onları etkileri altına (askeri, kültürel, dini) alıyorlar. Burada yerleşerek devletler ve federasyonlar oluşturup, üstün bir medeniyet kuruyorlar. Hindistan ve çevresine ulaşarak, Hint kültürü ile karışıyorlar. Dini etkileşim oluşuyor ve Türklerin tek tanrı inancı bu bölge insanlarını da etkiliyor. Türk – Hint kültür karışımı dünyadaki tüm semavi dinlerin öncüsü oluyor.

Göçler Orta Asya'dan tüm dünyaya yayılmaya devam ediyor. MÖ 10.000 yıllarında Orta Asya'da gittikçe artan (yoğunlaşan) nüfus ve iklim koşullarının değişmesi kuraklık oluşması gibi nedenlerle Ön Türk'ler ardışık göçlerle tüm dünyaya yayılmaya başlıyor. Bu göçler MS 1.200 yıllarına kadar sürüyor (Bak: Harita).

M.ö. 14.000'den, M.S. 1.200 yıllarına kadar devam eden göçler.

BÖLÜM II

Ön Türklerde Tanrı İnancı

Prof. Dr. Tankut İLTER

- * Ön Türkler “tek tanrıya inanıyorlardı”.
- * Yüce tanrıyı simgelemek için “iki başlı kartal” simgesini (Krishta veya Krišta, Christ) ve haç simgesini (Kristi) kullanıyorlardı.
- * Dinlerini kendi adlarıyla “Krishtaya” veya “Kristihan” (fatih) olarak adlandırmışlardı.
- * Efsanelere göre Ön Türkler; Tannu Tuva (ayrıca Tewa veya Tiwa) olarak adlandırılır.

		
TENGRI damgası	ORHON T ₁	Finike TETH
		
Eski Yunan THETA	THETA , TAU	Finike T harfi
		
GİRİT Lineer-A	Etrüsk TH	LATİN T harfi

Resim 1. Ön-Türkler (Kök-Türkler)’de Tanrı’yı sembolize eden Tamga (damga)’lar görülüyor. Daha sonraki dönemlerde ortaya çıkan Haç figürünün öncüsü olarak kabul ediliyor.

- * “Tannu” kelimesi (Sanskritçe “Danu” olarak geçer); “fatih” anlamına gelir. Onlar ayrıca kendilerine “Su-Tannu” (üstün fatihler) derler.

Resim 2. Tanrı (Tengri) damgalarından, daha sonra Haç sembolü gelişmiştir. Haç Sembolü Gürcistan (Georgia)’nın ilk kitabının üzerinde görülüyor.

- * Türkçe’de Su ayrıca asker anlamına gelir.
- * “Ön Türkler” kuzey kutbundan göç ederek önce orta Asya’ya ardından Hindistan, Türkiye, Avrupa ve daha uzak yerlere yayıldılar.
- * Orta Asya, Hindistan, Anadolu, Avrupa ve çevrelerini kapsayan devletler ve federasyonlar oluşturdular. Geniş alanları kapsayan bu federasyon sonunda dağıldı.
- * Bu dağılan ülkeleri; Tacikistan, Afganistan, Pakistan, Kazakistan, Kuristan (bugünkü Türkiye), Kırgızistan, Özbekistan ve diğerleri olarak bilmekteyiz. Bunların sonu “stan” ile bitmektedir. “Stan” ekleminin kökeni “Su-Tannu” dan gelmektedir.

BÖLÜM III

Türk'lerin Tarihteki Yeri Nedir?

Prof. Dr. Tankut İLTER

- Türk ismi nereden geliyor?
- Türkler tarihin hangi döneminde ortaya çıkmışlar?
- Türklerin dini inanışları nedir?
- Yazıyı, alfabeyi ilk bulanlar kimlerdir?
- Piramitler nedir? Kimler tarafından yapılmış? Nerede bulunuyorlar?
- Mumyalama tekniği nedir, kimler tarafından yapılmış?
- Ön Türkler kimlerdir?
- Ön Türk tarihi ile uğraşanlar kimlerdir?

Bu bilgilerli paylaşmadan önce Araştırmacı Yazar **“Gene D. Matlock”** un **“Ey Dünya İnsanları Hepiniz Türksünüz”** isimli kitabından ilgi çekici bazı bilgileri ve varsayımları sizlerle paylaşmak istiyorum.

Yazar özellikle Hristiyanlığın kökenlerini araştırarak işe başlıyor. Araştırmaları çok ilginç bir şekilde onu Türklerin ayak izlerine götürüyor.

Matlock; ilk insanların Türklerle başlayıp daha sonra dünyaya dağıldığını, dünyada konuşulan ilk dilin Türkçe olduğunu, bilimin, felsefenin ve dinin yine Türklerden dünyaya ulaştığını bildiriyor.

MÖ 80 binlere uzanan tarihlerde; Dünyanın Kuzey Kutbu ve çevresi (Kuzey Kutbu, Rusya'nın kuzey kısmı, Kafkas/Altay dağları, Orta Asya), bereketli toprakları, içinden geçen nehirleri ve adaları ve ılıman iklimi ile Cennet gibi bir yermiş. Bu bölge o zamanlar “Hiper Borea” ismi ile anılıyormuş.

Bu bölgede yaşayanlara; **“Ari ırk”** (Arian/ Aryan) **deniliyor-muş. Aryan'ların Türklerin ataları oldukları sanılıyor. Ari ırk mensuplarının yaşadığı yerler; kuzey kutbu ve çevresindeki ılıman iklimli bölgeler imiş.**

Bu alanlar Altay dağlarına kadar uzanmış. Bu bölgelerde yaşayanlar (Ön Türkler); Türklerin atalarını oluşturuyor. **Ön Türklerin en az yarısı “sarı saçlı ve mavi gözlü” imiş.**

Bu bölgelerde oksijen çok bol imiş ve ozon tabakası çok kalın imiş. Bu nedenle buralarda yaşayanlar çok sağlıklı olup uzun süre yaşarlarmış.

Buradaki insanlar çok bilgili ve bilge kişilermiş. Bu insanlar Tek tanrıya (Tengri) inanırlarmış.

MÖ 12.000 – 10.000 yıllarında, dünyada büyük bir iklim değişikliği olmuş. Bu iklim değişikliğinin muhtemelen “Dünyaya büyük bir meteorun çarpması ve/veya dünya ekseninin değişmesi sonucu meydana geldiği sanılıyor.

Bunun sonucunda Kuzey kutbunu sular basıyor (Tufan!!) ve Kuzey Kutbu sular altında kalıyor. Zamanla aşırı soğukların oluşması ile bütün bu bölgede buzullar oluşuyor. Burada yaşayan insanlar; kuzeyden güneye doğru göç ederek daha ılıman bölgelere ulaşıyorlar.

* İlk 5 insan ırkı “Büyük Tufan” (Nuh Tufanı)’dan önce “Hyper borea” da yaşarmış. Bunlar Ruhani insanlarmış. Zihinleri her şeyi bilir ve asla hata yapmazlarmış.

* Düşünme sürecini insanlığın “ego” su devraldığında, “Evrensel Akıl” ile ilişkilerini yavaş yavaş yitirmişler ve gerçeği tek başlarına aramaya başlamışlar.

- * Türkler ve Hindular; tüm dinleri insanlığa miras bıraktılar. Ancak onlar sadece bir yerde oturup Tanrı'ya (yaratılış) tapınma yöntemleri icat etmediler. İnsanın (itikatları/ inanışları); bütün insanlığın ruhlarının en derinlerinde yaşar. Bedenlerimizin, ruhlarımızın, davranışlarımızın ve akıllarımızın bir uzvu (parçası) gibidir.
- * Aslında onlar bizim kendi bedenlerimiz, ruhlarımız, davranışlarımız ve akıllarımızdır.

(*) **Hiperborea:** Büyük dinlerin kutsal kitapları (+ İbrani Torah'ı, Hindu Veda'ları, Grek mit'leri, Kur'an, Meksika Mayaları ve Kadim Çin Tarih kitapları); Kuzey batı Kanada, Alaska, Sibirya'dan Kuzey Hindistan'a kadar olan bölgele-re (Orta Asya'nın tamamı) "Kadim Sibirya ve Hiper borea" adını verirler. Bu bölgede yaşayan insanların (Türkler'in) uzun süre yaşadığından (1000 yıl üzeri) bahsederler. Göçten önce ortalama bin yıl yaşayan bu insanlar, "Tufan'dan/ göçlerden" sonra gittikçe daha az yaşamaya başlıyorlar. Göçtükleri yerlerde diğer toplumlarla karışıyorlar, genetik yapılar karışıyor ve gittikçe bozuluyor, çeşitli hastalıklar ortaya çıkıyor. İnsan yaşamı gittikçe kısalarak bu günkü düzeylere geriliyor.

Eski İnsanların yaşam süreleri

Tufan Öncesi Dönem (Yıl)	Tufan Öncesi Dönem (Yıl)	
Adem 930 yıl	Nuh 950 yıl	Yakup 147 yıl
Seth 912 yıl	Şam 602 yıl	Eyüp 140 yıl
Enoch 905 yıl	Sala 433 yıl	Levi 137 yıl
Kenan 910 yıl	Eber 464 yıl	Konath 133 yıl
Mahaleel 895 yıl	Peleg 238 yıl	Amaran 137 yıl
Jared 862 yıl	Serug 230 yıl	Musa 120 yıl
Methuselah 969 yıl	Nahor 148 yıl	Joshua 110 yıl
Lamech 777 yıl	Terah 205 yıl	Eli 98 yıl
	İbrahim 165 yıl	Davud 70 yıl
	İsak 180 yıl	

TÜRKLER VE DİN

Türkler ve Hindular tüm dinleri insanlığa miras bıraktılar. Ancak onlar sadece bir yerde oturup Tanrı'ya tapınma yöntemleri icat etmediler. İnsanın itikatları, bütün insanlığın ruhlarının en derinlerinde yaşar. Bedenlerimizin, ruhlarımızın, davranışlarımızın ve akıllarımızın bir uzvu gibidir.

Aslında onlar bizim kendi bedenlerimiz, ruhlarımız, davranışlarımız ve akıllarımızdır.

- * Türk Dünyası onlarca halkı birleştiriyor. Hepsini aynı kökten ve hepsi kendilerine özgüdür. Farklı nüanslar veren sesleri ve anlamlarıyla dilleri kendilerine özgüdür. Bazen aynı kelime, farklı topluluklarda, tamamen başka bir anlama geliyor olabilir. Bu da normaldir! Çünkü bunda Türk dilinin sonsuzluğu, onun hayret verici sadeliği ve eskiliği bulunuyor.
- * Çok eski zamanlarda Türkler, herkesçe anlaşılan, tek bir dille konuşuyorlardı. Yaklaşık iki bin yıl önce dilleri lehçelere ayrılmaya başladı. Ancak ortak dil unutulmadı, çok uzaklardan gelen tüccarlar, pazarlarda ortak dille anlaşıyordu. Bu ortak dil, edebiyat diline de başlangıç verdi. Asker toplayan, vergi toplayan devlet memurları ortak dili konuşuyordu.
- * O sıralar bütün devletler, Türkçe konuşuyor ve yazıyorlardı!
- * Bu gün yeryüzünde Türk olduğunu bile bilmeyen kavimler var. Düşmanlar onları esir aldılar ve ölümle tehdit ederek ana dilde konuşmayı yasakladılar. Böylece insanlar ana dillerini unuttular. Bunun sonucu olarak da, atalarını ve eskiden olan her şeyi unuttular. Hafızasız kavimler olarak kaldılar. Kendileri gerçek geçmişleri hakkında bilgi sahibi olmadan yaşıyorlar.
- * Ne yazık ki dünya tarihinde hep böyle olageldi.
- * Bu insanlar elbette ki, eski zamanlardaki gibi yüz olarak atalarına benziyorlar; Avusturya'lılar ve Bavyera'lılar, Bulgarlar ve Bosna'lılar, Macarlar ve Litvanya'lılar, Lehler ve Saksonlar, Sırp'lar ve Ukrayna'lılar, Çekler ve Hırvatlar, Burgonlar ve Katalanlar vb hepsi de böyledirler.

Onların yarısından çoğu mavi gözlü ve sarışındırlar (tıpkı eski Türkler gibi). Amerikalılar, İngilizler, Ermeniler, Gürcüler, İspanyollar, İtalyan'ların Türklerle akrabalık bağları vardır.

Özellikle İran'lıların, Ruslar'ın ve Fransız'ların Türklerle yakın akrabalık bağları vardır.

GERÇEKLERİ BİLİYOR MUYUZ?

Hiç tufandan önceki uygarlığın neye benzediğini öğrenmek ister miydiniz? Bu artık mümkün; Türkiye ve Orta Asya'da yapılan kazı buluntuları bunu ortaya çıkarmaktadır.

Uygarlığın atası olarak Sümer, Yunanistan, Mısır ve Çin'i biliyorduk, ancak son zamanlarda Türkiye, Orta Asya ve İran'da yapılan arkeolojik çalışmalar; Tufan'dan on binlerce yıl önceki uygarlık izlerini ortaya çıkarmıştır. Bu kazılarda sadece bir tane değil, belki de birkaç tane "Nuh'un gemisi" olduğu anlaşılmaktadır.

Binlerce yıldır Yunanlılar; Türkleri örtbas edip "Batı Uygarlığı"nın atalarının kendileri olduğu yalanını dünyaya yutturmuşlardı. Ancak bu yalanı daha fazla sürdürmezler.

Tüm dünya uygarlıklarının ataları ve tüm bilimlerin öncüleri; Sibiry'a'dan bu günkü modern Türkiye'ye kadar uzanan bölgede yaşayan eski Türk halkları idi.

Onlar; Arian (Ari), Kuru, Turan, Tulan, Danuu veya Tanu (Dan Kavimleri) ve diğer benzeri isimlerle bilinmektedir. Ayrıca onlara "Pancha Krishtaya" (İnsanlığın Beş Irkı) denilirdi.

Dünyanın eski efsanelerine göre Kuzey Kutbu bugün bildiğimiz ıssız buzullar değildi. Orada iklim koşulları elverişli ve ılımandı. Topraklar bereketliydi.

Hyberbor'ların, çocukların bile kolayca öğrenebileceği ve uygulayabileceği basit bilimsel teknolojileri vardı. Oksijen seviyeleri (ozon tabakası) günümüzden çok daha yüksek olduğu için onlar hastalıksız binlerce yıl yaşayabiliyorlardı. İntihar etmeden kolayca ölemiyorlardı.

Onlar iki başlı bir kartal, Krishta (Krişta, Christ) ve haç (Krsti) olarak simgeledikleri "yüce tanrı olarak taptıkları güneş enerjisini" kullanabiliyorlardı.

Dinlerini kendi adlarıyla Krishtaya ve ayrıca "fatih" anlamına gelen Kristihan (Sanskritçe sözlüğe bakınız) olarak adlandırıyorlardı.

Onların dininin bütün dinlerden önce var olduğunu bilmek Hristiyanları şaşırtabilir. Ancak bu bizim şu anda kadim insan tarihini yeniden yazmamızı mecbur eden tek gerçek değildir.

Büyük bir felaket, belki de büyük bir göktaşı, meteor veya asteroidin dünyayla çarpışması sonucu dünyanın eksenini ve/veya yörüngesi değişmiştir. Bunun sonucunda Hyperborea bir buzul cehennemine dönüşmüştür. Bunun üzerine Hyperborea'lılar daha uygun yerlere kaçmışlar. Bu kaçışlar daha çok günümüz Türkiye'sine ve Orta Asya Cumhuriyetlerinin bulunduğu yerlere olmuştur. Efsanelere göre bunlara Tannu Tuva (ayrıca Tewa veya Tiwa) deniliyordu. Bu Tannu kelimesi ayrıca Sanskritçe Danu olarak geçer ve fatih anlamına gelir. Onlar ayrıca kendilerine **üstün fatihler** anlamına ge-

len "Su-Tannu" derler. Türkçe'de "Su" ayrıca asker anlamına gelir.

Bu bölgelere kaçan insanlar; Türkler ve Afganistan, Pakistan, İran, Irak ve Orta Asya ülkeleri dahil çok geniş bir alanı kapsayan bir Federasyon oluşturdular. Sonunda bu Konfederasyonları dağıldı. Belki de bu zamanlarda Yunanlılar Türk kardeşlerine sırtlarını çevirerek ayrı bir yola gitmeye karar verdiler. Bu dağılan ülkeleri biz Tacikistan, Afganistan, Pakistan, Kazakistan, Kurustan (bugünkü Türkiye), Kırgızistan, Özbekistan ve diğerleri olarak bilmekteyiz.

Bunların sonu "stan" ile bitmektedir. Unutmayalım ki, "stan" eklemine kökeni "Su-Tannu"dan gelmektedir.

Dünyadaki göçlerin sürmesi ile birçok kişi Hindistan'ın içlerine kadar yayıldılar ve orada mevcut olan yüksek bir uygarlığa kendi bilgeliklerini de kattılar. Hindistan'a girdikten neredeyse hemen sonra iki bölge arasında karşılıklı nüfus yerleşmeleri başladı. Dini inançlarını birleştirdiler. Sonuç olarak Şiva (Shiva), İndra, Kubera (bizim Heber'imiz) ve diğerleri olarak bildiğimiz Hindu tanrılarının aslında Türk ve Sibiry kökenleri vardır.

Onlar ayrıca Mısır, Sümer, Çin ve bildiğimiz tüm diğer kadim uygarlıkları kurdular. Onlar bize değişik alfabe ve hatta dinlerimizi bile verdiler. Dolaylı veya dolaysız olarak, onlar İnka, Aztek ve Mayaların atalarıydı. Onlar Tihuanaco ve Karal gibi kadim ve yüksek Güney Amerika şehirlerinin de mimarlarıydılar.

TÜRK DÜNYASI

• Türkler	• Tuvalılar
• Azerbaycan Türkleri	• Türkmenler
• Tofalar	• Sakalar
• Altaylılar	• Uygurlar
• Balkarlar	• Özbekler
• Başkırlar	• Hakaslar
• Gagavuslar	• Çuvaşlar
• Kazaklar	• Şorlar
• Karaimler	• İran Azerbaycan Türkleri
• Karacaaylılar	• Yakutlar, vb
• Kırgızlar	• Urdular (Hindistan?)
• Kırım Tatarları	• Kumuklar
• Tatarlar	

BÖLÜM IV

Tarih Nasıl Değerlendirilir?

Prof. Dr. Tankut İLTER

Gerçek Türk tarihi bize şunu söylemektedir;

- a) İlk "Alfabetik yazıyı" Türkler buldu.
- b) "12 Hayvanlı Türk Takvimi" Dünyadaki ilk takvimdir.
- c) İlk "Ödüsleri" (Devletleri) Türkler kurmuştur.
- d) Pusulayı, anahtarı, saati, kağıdı ve matbaayı Türkler bulmuştur.
- e) Avrupa medeniyetinin temelini oluşturan Etrüskler Türk'tür.
- f) Türk Topraklarının en eski sahibi Türklerdir.

Tarihin değerlendirilmesinde birçok yöntem mevcuttur. Sıklıkla aşağıda belirtilen yöntemlerden yararlanabiliriz. Bunlar başlıca; Damga'lar, Yazıtlar, kazılarda bulunan eşya, paralar, toponimi (yer adı bilimi), Kurgan'lar (eski mezarlar), eski yapılar, Piramitler ve Mumyalardır.

1) Damga (Tamga)

Türk kültür ve uygarlığının en değerli hazineleri damga'lardır.

Türk boylarının yaşadığı her yerde, her dönemde; anıtlarda, yazıtlarda, dikili taşlarda, kayalarda, süs ve kullanım eşyalarında damgalar görülmektedir.

Damgalar; Türk yaşayış ve inanışının ürünü olan kaya üstü resimlerinin ve çizimlerinin geliştirilip, stilize edilmesi sonucu ortaya çıkmıştır.

Önceleri özel ve ritüel amaçlı kullanılan damgalar, sonraları farklı anlam ve görev yüklenerek (Kök veya Ön) Türk alfabesine de öncülük etmiştir.

Damgalar, Türk alfabesinin ve yazısının ortaya çıkması, gelişip yaygınlaşmasından sonra da Türk yaşayış ve inanışının en belirgin ve en karakteristik ögesi olarak varlığını günümüze kadar sürdürüp gelmiştir.

Burada size bazı örnek "Damga / Tamga" resimleri verilmiştir;

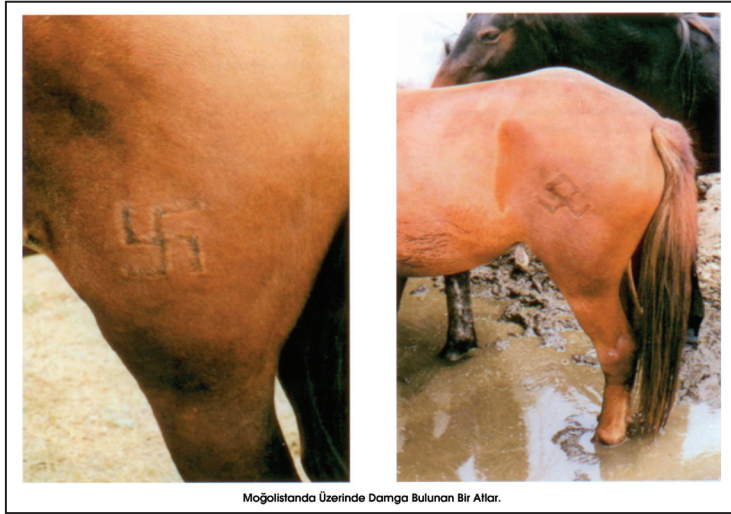

Moğolistan'da Üzerinde Damga Bulunan Bir At.

Anadoluda Üzerinde Damga Bulunan Bir At.

Resim 1. Damga izi bulunan atlar; sağda Moğolistan'dan bir atın kalçasında damga izi, solda Anadolu'da bir at kalçasında damga izi görülüyor.

Moğolistan'da Üzerinde Damga Bulunan Bir Atlar.

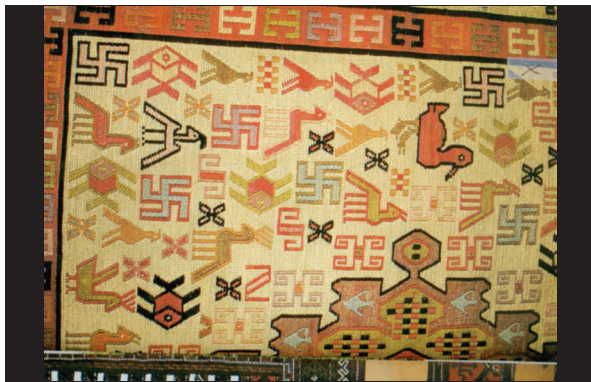
Resim 2. Moğolistan iki atın kalçasında farklı damga izi görülmektedir.

Çene Kemninde (Kök) Türk Harfli Yazı Bulunan Bir Heykel Baş (Bişkek-Kirgizistan).

Çenesinde (Kök) Türk Harfli Damgalar (Dövmeler) Bulunan Fatma KORİMAZ (75 Yaşında / Nizip-Gaziantep).

Resim 3. Solda seramik üzerinde Kök Türk harfli yazılar, sağda bir bayan çenesinde Kök Türk yazılı örnekler işlenmiş.

Resim 5. El halısı üzerinde damga figürleri işlenmiş. Türklerde yapılan kilimler ve halılar üzerinde birçok damga figürleri bulunur.

Çenesinde (Kök) Türk Harfli Damgalar (Dövmeler) Bulunan Aliye ÖZDEMİR (70 Yaşında / Nizip-Gaziantep).

Çenesinde (Kök) Türk Harfli Damgalar (Dövmeler) Bulunan Cennet ÖZARSLAN (86 Yaşında / Nizip-Gaziantep).

Resim 4. İki bayanda da benzer damga izleri görülüyor. Yukarıda bulunan taş üzerinde yazıtlar görülüyor (Talas Yazıtı).

Ulaanbaatar'da Üzerinde Birçok Eski Türk Damgasını da Barındıran Bir Anıtın Görüntüsü.

Resim 6. Ulaanbatur'da üzerinde birçok eski Türk Damgasını da içeren bir anıt görülüyor. Resimde görülen kişi; "Kök Türk Harfli Yazıtların İzinde" kitabının yazarı Dr. Cengiz Alyılmaz'dır.

2) Yazıtlar

Ön Türkler ve Türkler ile ilgili birçok yazılı belge mevcuttur. Türklerin ilk yazıyı yazmış olduğunu ve dünyanın birçok noktasında Türklerin yazılı belgelerinin bulunduğunu biliyoruz. Bütün bu tarihi belgeler göğsümüzü kabartmaktadır.

Ön Türkler ve Türkler tarih boyunca bir çok yerde taşlar üzerine yazılar yazarak o bölgelerdeki varlıklarını göstermişlerdir. Bu yazıtların tüm dünya üzerinde sayısız örnekleri görülmektedir. Aşağıda bu yazıtların önemli örnekleri verilmiştir.

Resim 7. "Bilge Tonyukuk Yazıtı" I. Taşın batı yüzünde yer alan "Türk Bodun" (Türk Milleti) yazılıdır.

Resim 8. Kırgızistan Müzesinde sergilenen "Taşbabalardan" birinin görünümü. Kırgızistandaki bu taşbaba ile Hakkari'de bulunan mezar taşları büyük benzerlik göstermektedir.

Resim 11. Orhun Yazıtları (Abideleri); 720-735'li yıllarda dikilmiştir. Orhun Yazıtları ve Ötüken Ormanları bugün Moğolistan sınırları içerisinde bulunuyor.

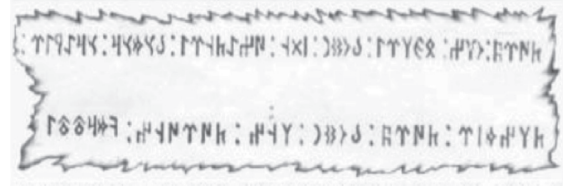

Resim 9. Bömbögör yazıtı üzerinde birçok damgalar görülüyor.

Resim 10. Şivet Ulaan Bengü Taşı.

Orhun yazıtlarında şu ifade yer almaktadır

**"Türk Oğuz Beyleri, Kavmi iştin...
yukarıda gök basmasa (çökmedikçe),
aşağıda yer delinmese (delinmedikçe),
Türk milleti ülkeni, töreni kim bozar"**

3) Kazılarda bulunan eşya, para vb

A) Kültepe: Anadolu'nun en eski yazılı kaynakları Kayseri'nin 8 km doğusundaki Kültepe'de bulundu.

Kültepe

Göbeklitepe

Şanlıurfa yakınındaki Göbekli Tepe'de bulunan kalıntıların M.Ö. - 12.500 yılından daha eski olduğu saptanmıştır.

Bu bölgede yapılan kazılarda ilk insan heykeli bulunmuştur (MÖ 8500).

Tüm dünya Türkiye'deki arkeolojik bulguları yakından izlemektedir.

“Altın Elbiseli Adam”

1969 yılında Kazakistan'ın “Alma-Ata” şehrinin 50 km kadar kuzeyindeki “Issık Göl” yakınında “Esik Kurgan'ında” bulunmuştur.

M.Ö. 5. Yüzyıla ait olduğu düşünülmektedir (*).

Altın elbiseli adam müzede, camdan yapılmış koruyucu içinde sergileniyor.

Altın elbiseli adamın parmağında bulunan altın yüzükte; üzerinde on tane tüy bulunan bir insan kafası resmedilmiş (On sayısı Türkler için kutsaldır).

Kurganda bulunan gümüş kap üzerindeki yazı yukarıda yazılmıştır.

Kazakistan topraklarında halen açılmamış birçok “kurgan/ mezar” mevcuttur.

Esik Kurganında bulunan Altın elbiseli adam;

Altın Elbiseli Adam, 1969 yılında Kazakistan'ın Alma-Ata şehrinin 50 km kadar kuzeyindeki Issık Göl yakınında Esik Kurganında bulunmuştur. M.Ö. 5. yüzyıla ait olduğu düşünülmektedir.

4) Toponimi; “yer adı bilimi”

Dil biliminin araştırma alanlarından biridir. Yer adlarını inceleyen ve nasıl verildikleri üzerinde araştırmalar yapar. Toponimi, “Ad bilimi” (onomasti)’nin bir alt koludur. Coğrafya, tarih, sosyoloji, jeoloji gibi pek çok bilim dalı ile ilişki içerisindedir.

5) KURGAN; Orta Asya’daki eski Türk mezarlarına verilen isimdir.

Kurgan’lar genelde devlet yöneticileri, devlet büyükleri vb için yapılmışlardır. Kurganlar tahtalarla, bazen de taşlarla çev-

rili olan mezar odalarının üzerine toprak yığılması (1 mt ile 70 mt kadar) ile oluşturulmuş tepeliklerdir.

6) Piramitler ve mumyalar

Piramitler daha önceleri başlıca Mısır’da olmak üzere birçok yerde vardı. Son zamanlarda Çin’de bulunan Uygur bölgelerinde piramitler bulunduğu öğrenildi. Bu piramitlerin varlığı saklanmaktadır. Bu bölge araştırmalara yasaklanmıştır.

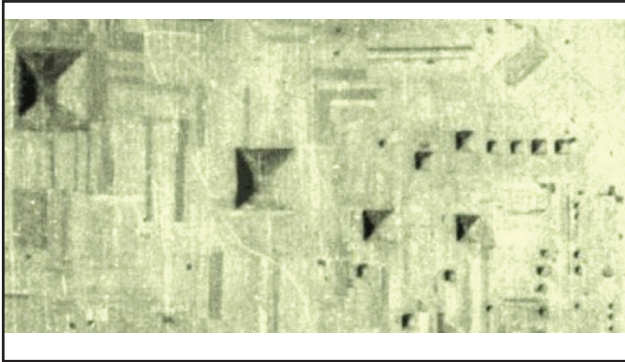
Yasaklanan piramitler ve kimsenin araştırma izni alamadığı Uygur Bölgesinde kaçak olarak elde edilen daha detaylı bilgileri sizlere bir sonraki bölümde sunmak istiyorum.

BÖLÜM V

Yasak “Türk Piramitleri”

Prof. Dr. Tankut İLTER

Çin Halk Cumhuriyeti’nin sınırları içerisinde yer alan ve tarihi “İpek yolu”nun başlangıç şehri olan “Xi’an” şehrine 100 km uzaklıkta “Qin Ling Shan” dağlarında “**Büyük Uygur Türk İmparatorluğu**” döneminden kaldığı düşünülen **irili ufaklı 100 kadar piramit** bulunuyor. Bunların içerisinde “**Be-yaz Piramit**” adı ile anılan, 300 metre yüksekliğinde (Keops piramidinden daha büyük ve yüksek) bir piramit bulunuyor.

Yasak Türk Piramitleri, uzay fotoğrafları ile çekilen resimler!

Dünya bu piramit’lerin bulunduğu bölgeden ilk defa 1912’de iki Avusturyalı gezgin sayesinde haberdar oluyor. Bu haberi piramit bölgesinin “II. Dünya Savaşında uçaktan çekilmiş resminin” ancak **1957’de Life dergisinde** yayınlanması takip ediyor.

En sonunda da yasaklanan bu bölgeye girmeyi başaran Alman araştırmacı “Harwig Hausdort”ın gizlice çekebildiği fotoğrafların yayınlanması ekleniyor.

Çin’de bulunan piramitlerden ilk kez 1912’de iki Avusturyalı gezgin sayesinde haber alındı.

1957’de Life dergisinde bu bölgenin “II.Dünya Savaşı’nda uçaktan çekilmiş resimleri yayınlandı. En sonunda da yasaklanan bu bölgeye girmeyi başaran Alman araştırmacı “Harwig Hausdort”ın fotoğrafları yayınlandı.

On altı piramitten oluşan merkez kompleksin en büyüğü Beyaz Piramit'tir. Bazı piramitler Orta Amerika piramitleri gibi düz bir tepe yapısına sahiptir. Bu piramitleri ilk olarak 5.000 yıllık bazı Çin metinlerinde bahsedildiğini görmekteyiz.

Bu piramitlerin Çin tarihi ile bir ilişkisi yoktur. Asya'da bulunan ve eski Türk toprakları üzerinde yer alan bu eserler tabi ki Ön-Türklerle ilgilidir. Mevcut tarihi bilgiler bu durumu doğrulamaktadır. Bu bölgenin Kadim Türk toprakları olduğu Çin kaynaklarınca da doğrulanmaktadır.

Hausdort'a göre piramitlerin yapım tarihi en az M.Ö. 2500'ler civarıdır. Piramitlerin içerisinde Ön-Türklerle ait olduğu varsayılan ve Mısır mumyalarından daha iyi mumyalanmış cesetler ve yazıtlar üzerinde araştırma yapılması Çin Halk Cumhuriyeti tarafından yasaklanmıştır.

On altı piramitten oluşan merkez kompleksin en büyüğü Beyaz Piramittir. Bu bölge yasak bölgedir. Çinli yetkililer bu bölgede bilimsel araştırmalar yapılmasına kesinlikle izin vermemektedir. Bu piramitler kamufle edilmeye çalışılmaktadır. Birçok piramit toprakla kaplanmış ve üzerlerinde yaz kış yaprağını dökmeyen ağaçlar yetiştirilmiştir. Ancak bütün bu çabalar gerçeği gizlemeye yetmemektedir.

Piramitlerin taş girişleri ise oldukça belirgindir. Birçok piramit tahrip edilmiş ve kaderlerine terk edilmiştir. Bazı piramitler Orta Amerika piramitleri gibi düz bir tepe yapısına

sahiptir. Bu piramitleri ilk olarak 5000 yıllık bazı Çin metinlerinde görmekteyiz.

Piramitlerin bazılarının üzerlerine, sürekli yeşil kalan, yaprak dökmeyen türden ağaçların dikilmiş olması bu yasağı anlamlı kılıyor. Çünkü hiçbir devlet kendi geçmişine ait olan bu kadar önemli yapıları yok sayamaz.

Bu hem tarihi açıdan hem de turizm açısından o ülkeye zarar vermek demektir. Buradan anlaşıyor ki, bu piramitlerin Çin tarihi ile bir ilişkisi yoktur. Asya'da bulunan ve eski Türk toprakları üzerinde yer alan bu eserler tabi ki Ön-Türklerle ilgilidir. Mevcut tarihi bilgiler bu durumu doğrulamaktadır. Bu bölgenin Kadim Türk toprakları olduğu şüphesiz bir gerçektir. Bu durum Çin kaynaklarınca da doğrulanmaktadır.

Çin efsaneleri Uygurların M.Ö 15.000'de uygarlıklarının zirvesinde olduklarını anlatır. Bu Piramitler "Büyük Uygur Türk İmparatorluğu" zamanında yapılmış piramitlerdir. Yıpranmışlıkları dikkate alınırsa, yapım tarihleri "MÖ 5.000 - 15.000" tarihleri arasında olmalıdır. Bu zaman aralığı "Büyük Uygur Türk İmparatorluğu'nun en parlak dönemleri olduğu" söylenebilir.

Bu piramitlerin içerisinde Ön-Türk yazılarının bulunduğu tahmin edilmektedir.

Beyaz Piramit ilk olarak 2. Dünya savaşı sırasında Hindistan'dan Chungking'e C-54 uçağı ile malzeme taşıyan Amerikalı pilot "**James Gaussman**" tarafından gözlenmiştir. Pilotun dönüşü sırasında motorlarından birisi arızalanmış ve pilot alçak uçuş yapmaya (irtifaya inmeye) karar vermiştir. Dağlık bölgede alçak uçuş yapmak zorunda kalan Gaussman, düz bir vadiye ulaşmış ve parlak devasa bir piramit keşfetmiştir. Muhtemelen Keops gibi Beyaz Piramit de kireç taşı ile kaplı idi. Gaussman'ın en çok dikkatini çeken nokta ise piramidin tepe taşı olmuştur. Öyle ki Gaussman tepe taşının kristalden olduğunu düşünüyordu. Piramidin etrafında üç tur attıktan sonra üssüne doğru yönelmişti. Gaussman üssüne verdiği istihbarat raporunda; piramidin çevresinde hiçbir şey gör-

mediğini söylüyor ve “Çıplak arazi içinde büyük bir piramit duruyordu, onun çok eski olduğunu tahmin ettim” diyordu.

“Onu kim inşa etti? Neden inşa edilmişti? İçinde ne var?” gibi sorularla raporunu bitiriyordu. Uçağından çekmiş olduğu fotoğraf 1957 yılında ilk olarak “Life” dergisinde yayınlanmıştır. 1994 yılından sonra ise başta Beyaz Piramit olmak üzere diğer piramitlerinde fotoğrafları birçok yayın kuruluşu tarafından defalarca yayımlanmıştır.

ALMAN BİLİM ADAMI “Hartwig HAUSDORT”

1994 yılında bu bölgeye araştırma yapmak için giden Alman bilim adamı “H. Hausdort” birçok fotoğraf çekmiş ve bu fotoğrafların bir kısmının yayınlanmasına izin vermiştir. Görülüyor ki Hausdort’da Çinlilerin gizlilik yaşağına uymuş ve bu konuda basit bilgiler dışında açıklama yapmamıştır. Hausdort’a göre piramitlerin yapım tarihi en az M.Ö. 2500’ler civarıdır. Piramitlerin içerisinde Ön-Türklere ait olduğu varsayılan ve Mısır mumyalarından daha iyi mumyalanmış cesetler ve yazıtlar mevcuttur. Bunların üzerinde araştırma yapılması Çin Halk Cumhuriyeti tarafından yasaklanmıştır.

Hausdort Çin’e kadar giderek yaşadıklarını yazdı;

Mart 1994’te Çin’e gittim. Orta Çin’de Shensi Eyaleti’ndeki Xian şehri çevresinde bulunan yasak bölgeleri gezdim ve bu-

Alman Bilim Adamı
Hartwig HAUSDORT

rada masalsı 6 piramit buldum. Ekim 1994’te bölgeye tekrar geldiğimde video kameramı yanıma aldım ve yürüyerek 18 dakikalık bir uzaklıktan bazı resimler çektim. Daha sonra evde incelediğimde arka planda birçok piramit görebildiğimi fark ettim. Bugüne kadar 2000 km² büyüklüğünde bir alanda 100’den fazla piramit saydım! Piramitlerin bulunduğu bölge “Büyük Uygur İmparatorluğu” bölgesidir.

Piramitlerin bazıları şu anda kötü durumda. Çünkü bu yapılar, burada yaşayan insanlar ve çiftçi aileler tarafından yağmalanmış, zarar verilmiş. Piramitler genelde taştan değil, toprak ve kilden yapılmışlar. Bazı çiftçiler piramitlerin parçalarını, evleri ve çiftlikleri için alıyorlar. Aslında bu hoş bir şey değil ama gerçek böyle.

Bu hayret verici eserleri incelemeye devam etmek için izin almak istedim fakat çok zorlandım. Çin hükümeti piramitleri gerçekten iyi koruyor ve kesinlikle kazı yapılmasına izin vermiyor.

Çinli arkeolog Profesör Xia Nira kazıların yeni nesillerden yetişen ve yetişecek olan Çinli bilim adamlarının görevi olacağını söylüyor. Daha da ilginç, Çin Hükümeti şu aralar piramitlerin üzerinde hızlı büyüyen kozalaklı ağaçlar yetiştiriyor. Böylece 20 yıl sonra şöyle söyleyecekler : “Ne piramitleri? Onlar sadece üzerinde ağaçların yetiştiği doğal tepeler.”

Ama benim asıl merak ettiğim şey, neyi örtbas etmeye çalıştıkları... Bildiğim tüm piramitler, Qin Chuan ovasında ve biri hariç yükseklikleri 25 ile 100 metre arasında değişiyor. Diğer piramitlerin hepsinden farklı olan bu piramit, Qin Lin vadisinin kuzeyinde “Büyük Beyaz Piramit” adıyla biliniyor. Gerçekten de çok büyük, yüksekliği yaklaşık 300 metredir. Söyleyebileceğim tek şey, bunun Çin piramitlerinin anası olduğudur. Belki de Çin hükümeti, benim oraya gitmemi bu yüzden reddetti. Ayrıca Çinliler bu büyük vadiyi uzay çalışmaları için kullanma niyetinde de olabilirler. Böylece bu vadi kesinlikle yasaklanmış bir yer olacaktır. Bence Çinliler Amerikalılardan çok daha paranoyak.

Bilindiği kadarıyla Mısır uygarlığından çok önceleri mükemmel bir şekilde ilk insan mumyalayanlar Altay Türkleridir. Bugün Saklı Piramitlerin bulunduğu bölge ise Mu kıtası araştırmalarıyla ünlü ve naacal tabletlerini okuyan araştırmacı “James Churchward”ın verdiği bilgilere ve çizdiği haritaya göre “Büyük Uygur İmparatorluğu” bölgesidir.

Bu bölge Uygur-Türk Bölgesidir ve piramitlerin tahmini yaşı uyarınca (Piramitlerin incelenmesine izin verilmediği için sadece tahminlerde bulunulabiliyor) Türkler tarafından yapıldığı düşünülmektedir. Yine bu Piramitlerin içerisinde Ön-Türk

yazılarının olduğu tahmin edilmektedir. Çinlilerin kendi atalarına ait olmayan bu eserleri dünyadan gizlemeye çalışmalarını da onların bakış açılarına göre anlayabiliyoruz.

Sonuçta insanlık tarihinin yeniden yazılması gerekebilir. Bu durumda birçok gerçek değişecektir ve haliyle yerleşik otoriteler bu değişikliği istememektedir.

Çinli yetkililer “Turfan”da bulunan mumyalar üzerine bazı açıklamalar yapmakla yetinmişlerdir. Bu açıklamalarda ise şu bilgiler veriliyor:

“Turfan mumyaları eski Mısır mumyalarından çok farklı ve teknik olarak Mısır mumyalarından daha mükemmeldir”.

Daha sonra Mısır mumyaları ile karşılaştırmalar yapılmış ve Turfan mumyalarının üstünlüğü bilimsel olarak da ispat edilmiştir. Eldeki birçok veriye dayanarak bugün rahatlıkla söyleyebiliriz ki “Mumya kültürü Türkler tarafından ilk olarak kullanılmış ve geliştirilmiştir”.

Mısır uygarlığını geri planda bu kültür açısından besleyen bir alt yapının olmadığı bilinmektedir. Mumyalama kültürünü ve tekniğini bulan ve geliş-

tiren Türklerin bu kültürü Mısır halkına öğretmiş olması muhtemeldir. Aynı şekilde Piramit bilgileri de Mısırlılara Türkler tarafından öğretilmiş olabilir.

Urumçi mumyaları ise başlı başına birer şaheserdir. Öyle ki Urumçi’de bulunan ve “Lolan” adı verilen M.Ö. 2000 yılına ait olduğu hesap edilen bir bayan mumyası çok dikkat çekmektedir. Bu mumya 4000 yaşındadır ve iç organları bile çıkartılmamıştır. Mısır mumyalarından çok daha iyi durumda bulunmaktadır. Bazı mumyaların üzerinde ise ameliyat izleri bulunmaktadır. At kılı ile dikiş atılmıştır. Bu bilinen en eski tıbbi operasyondur.

BÖLÜM VI

Türklerin Dünya Medeniyetine Katkıları

Prof. Dr. Tankut İLTER

Kazım Mirşan; yaptığı araştırmalar sonucunda Türklerin Dünya Medeniyetine katkılarını kanıtlamaktadır;

- * Ön-Türk araştırmacısı olan Kazım Mirşan; araştırmalarına göre Ön-Türkler tarafından “OT-OG” olarak isimlendirilen Mısır’a M.Ö. 3000 yıllarında Anadolu’dan “Isab-Ög” yazısının gittiğini tespit etmiştir.
- * Araştırmacı bilim adamı Kazım Mirşan’ın diğer çalışmaları ise şöyledir: Anlamı çözilemeyen 184 Mısır hiyeroglif yazısını Ön-Türkçe olarak okumuş ve çözümlemiştir. Bu ilginç bir tespittir. Hiyerogliflerle Ön-Türk dili iç içedir.
- * Yazı, Türkler tarafından “M.Ö. 16.000” yılında icat edildi.
- * Anadolu’da da “Ön Türkçe” yazıtlar bulunmaktadır.
- * Latin, Yunan, Fenike ve Kiril alfabeleri Ön Türkçe’den oluşmuştur.
- * Etrüskler Türk’tür (Roma medeniyeti Etrüsk’lerin küllerinden doğmuştur). (Etrüskçe yazıtlar ilk defa 2004 senesinde Kazım Mirşan tarafından çözümlenmiştir).
- * Romalılardan önce İtalya Yarımadası’nda yaşayan Etrüsklerin konuştuğu dil olan Etrüskçe, Türkçe kökenlidir.
- * İskandinavya dahil, tüm Avrupa’da 5000’den fazla Türkçe yazıt bulunmaktadır.
- * Mısır’daki benzerlerinden 2000 yıl daha eski ve iki kat daha büyük olan ve şu anda yasaklanmış bölgede bulunan piramitler Türkler tarafından yapılmıştır.

- * **Kazım Mirşan ve Haluk Tarcan tarafından ortaya çıkarılan yeni bir tez, Türk Tarihi’nin “M.Ö. 16.000” li yıllara dayandığını söylemektedir. Bu teze göre yazıyı Türkler bulmuştur. Tüm dünya alfabelerinin kökeni Türk alfabesidir.**
- * Ayrıca bilinen ilk Türk devleti olan “Hun İmparatorluğu”-nun ilk Türk devleti olmadığı, ilk Türk devletinin “**Bir Oy Bil**” olduğu görüşündedirler. Ardından “**At Oy Bil**” ve “**Türükbil**” (Göktürk) devletleri gelir.
- * Türk tarihinin çok eskilere dayanması gerektiğini gösteren en büyük delil ise; “Orhun Yazıtları”dır.
- * Çünkü Orhun Yazıtları’nda kullanılan dil ve noktalama işaretleri bu dilin en gelişmiş hali olduğu sonucuna götürmektedir. Böyle bir dilin oluşabilmesi için en az 3-4 bin yıl geriye gidilmesi gerekir.
- * Bugün Çin sınırları içerisinde 300 metre boyunda piramitler bulunduğu ve bu piramitlerin Mısır’dan çok önce inşa edildiği tespit edilmiştir. Mısır’ın dip kültüründe de Türkler olduğu iddia edilmektedir.
- * Norveç, İsveç, Portekiz ve Fransa’daki mağaralarda bulunan yazıtların Türk damgaları (daha sonra harfleri) ile okunduğunda anlam kazandığı (anlamlaştığı) ileri sürülmektedir.
- * İskitler (yani Sakalar)’in Türk kökenli oldukları ileri sürülmektedir.

- * Etrüskler, Truvalılar, Sümerler, Hititler ve Frigler'in dip kültüründe Türk uygarlığı olduğu görüşü de ileri sürülmektedir (Bu kavimler Türk olmasa bile dip kültüründe Türk etkisi vardır).
- * Japon ve Çin medeniyetinin de dip kültüründe M.Ö. 4000 yıllarında Orta Asya'dan Çin'e ve Japonya'ya göçen Türklerin olduğu kabul edilmiştir.
- * Türkler Anadolu'ya 1071'de değil, **M.Ö. 7000**'li yıllarda gelmişlerdir. Çevresi denizle çevrili Anadolu'yu sürekli besleyen Türk göçleri buraya sıkışmışlar ve Türk varlığını tesis etmişlerdir. Oğuzlar Anadolu'ya geldiklerinde karşılarında aynı dili konuşan pek çok Türk grubu ile karşılaşmışlardır.
- * M.Ö. 10.000 yıllarında ılıman iklim ve büyük göllerin olduğu anlaşılan Orta Asya'nın kuruması ve çölleşmesiyle Türk gruplarının çevre ülkelere yayıldığı ve diğer kültürlerle etki yaptıkları ileri sürülmektedir.
- * Bering Boğazı'ndan geçerek Kızılderili ve Güney Amerika kültürlerinin diplerinde de Türk etkileşimi olduğu ileri sürülmektedir. Bering Boğazı M.Ö. 8.000 yıllarında kara bağlantısı mevcuttu ve buradan Amerika kıtasına geçiş ve kıtanın birçok yerine ulaşmak mümkündü. Daha sonraki dönemlerde suların yükselmesi ile kara bağlantısı kesilmiştir.

Bering boğazı M.Ö. 8.000 dönemlerinde deniz suları çekilmiş ve kara yolundan bu bölgenin geçilmesi mümkün idi. Bu şekilde Orta Asya'dan Bering Boğazına ve Kanada üzerinden Amerika Kıtasına geçiş olanağı vardı.

Kaynaklar

- <http://tr.wikipedia.org>
- <http://www.crystalinks.com/pyramidchina.html>
- <http://www.earthquest.co.uk/china/china.html>
- http://www.lauralee.com/chi_pyr.htm
- <http://www.trilobia.com/pyramids.htm>

BÖLÜM VII

“AY-YILDIZ” Simgesi

Prof. Dr. Tankut İLTER

“AY-YILDIZ” simgesi İslamiyet’ten önce de Türklerin simgesi idi; tarihte Türklere ait ilk parayı Göktürkler bastırmıştır.

* Kırgızistan, Özbekistan ve Tacikistan’da yapılan kazılarda ortaya çıkarılan 104 adet Göktürk parasının “576 - 600” yıllarına ait olduğu bildiriliyor. Bu sikkelerde bulunan ay yıldız motifleri; Türk’lerin ay yıldızı, İslamiyet’ten çok önce de kullandığının somut kanıtı olarak gösteriliyor.

* Türklere ait ilk parayı Göktürkler bastırmış. Göktürk sikkelerinin bulunuşu, Orhun Yazıtları’nın bulunuşu kadar önemlidir. Bu sikkelerin bulunuşu İslam dininin ortaya çıkmasından çok daha eski tarihlere denk gelmektedir. Bu nedenle paralardaki ve bayraktaki ay yıldız simgelerinin Türklerin simgesi olduğu kanıtlanmıştır.

BÖLÜM VIII

Ön Türklerle İlgili Kanıtlar

Prof. Dr. Tankut İLTER

Şu ana kadar bilinen ve bulunan Ön Türkler ve atalarımızla ilgili tarihi kanıtların bilinmesi ve korunması çok önemlidir. Bu tarihi eserler ve bulunduğu yerler kısaca özetlenmiştir.

- * **Kırgızistan'ın Talas bölgesinde;** Talas yazıtı, Çigimtaş (Çizgili Taş) ve Narın bölgesinde Saymalı taş (nakışlı taş) (3.500 m yükseklikte 90 bin kaya resmi).
- * **Kazakistan'da Essik kurganlarında;** Altın elbiseli adam, Tamgalı'da Tamgalısay (10.000 yıllık ilk Türk tamgaları, 1.000 piktoğraf), Ceti-Yedi su yazıtları.
- * **Yakutistan'da Baykal-Lena yazıtları.**
- * **Rusya'da Uluğ-Kem Sülyek köyü, Karayüz yazıtı.**
- * **Moğolistan'da Kül Tigin yazıtları,** Yenisey yazıtları (Şimdilik bilineni 107 tane dir).
- * **İtalya'da Etrüsk yazıtları.**
- * **Altay'larda bulunan Pazırık Kurgan'ı ve yazıtları.**
- * **Suriye Lazkiye'de, Ras Şamra'da Ugarit yazıtları.**
- * **Ege denizi Lemnos Adası yazıtları.**
- * **Anadolu'da bulunan yazıtlar;**
 - Antalya Side yazıtı/ Side harabeleri yazıtları,
 - Antalya'da Beldibi mağarasındaki tamgalar,
 - Eskişehir, Han ilçesinde Yazılıkaya ve Uçuz yazıtları,
 - Ankara Polatlı Yassıhöyük yazıtları (erken Türk yazıtları),
 - Ergani yakınındaki Çayönü yerleşmesi, Hakkari'de Gevaruk yaylası Sat köyü tamgaları,

- Özalp ilçesinde Pegan köyü resimleri,
- Salyamaç köyü yakınındaki Cunni mağarası yazıtları,
- Sat köyü civarındaki Sat dağı resimleri,
- Konya Çatalhöyük yazıtları.
- Şanlıurfa Göbekli Tepedeki tamgalar,
- Hakkari Çelo Dağı Kahn-ı Melik ve Taht-ı Melih kaya üstü resimleri,
- Van Bölgesinde Cilo dağı Put köyünde Kızların Mağarasındaki resimler,
- Van Tırşın yaylası Çilgiri köyü yazıtları,
- Başet dağında kaya üstü yazıtları,
- Erzurum ili Karayazı ilçesi Salyamaç köyünde Cunni mağarası yazıtları,
- Burdur Hacılar Höyüğünde kaya yazıtları,
- Çatalhöyük yazıtları,
- İstanbul Erenköy yazıtları,
- Sinop kalesinde kapı yazıtları,
- Trabzon mağara yazıtları, vb

Görüldüğü gibi birçok yerde sayısız kaya yazıtları vardır. Bulunanların dışında da henüz bulunamamış veya gizlenmiş birçok eser var olabilir.

BÖLÜM IX

İsveç'in Tarihi

Prof. Dr. Tankut İLTER

Futhark Alfabeti; Kuzey Avrupa Alman kökenli ülkelerde (İsveç, Norveç, Danimarka); Futhark alfabesi ile yazılı yaklaşık "3500 taş abide" bulunmuştur.

Bu alfabe Göktürk alfabesinden köken almaktadır.

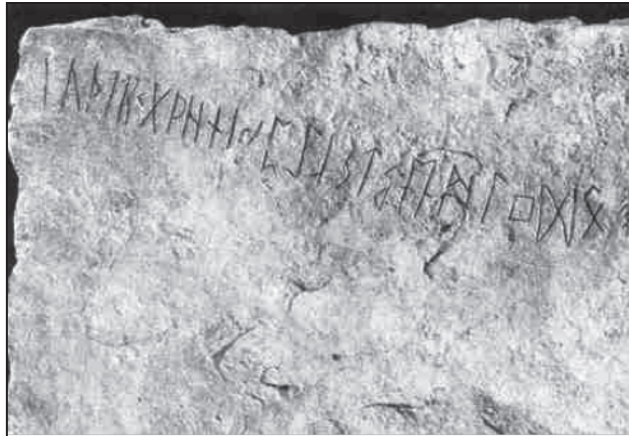
İsveç'lilerin kendi atalarına ait olarak kabul ettikleri tüm yazıtlar "Türkçe" dir.

MÖ 3. yüzyıl ile MS 17. yüzyıllar arasında yazılmış, tüm Avrupa ve Anadolu'da bulunan bu yazıtlar, Göktürk alfabesiyle yazılmıştır.

Bu yazılar sağdan sola doğru yazılmaktadır. Bu yazıtlar "Kazım Mirşan" tarafından okunmuştur.

Bu yazıtlardan 3 örnek verilecektir. Bu 3 örnek taş, Prof. Jansson'un "The Oldest Runic Inscriptions" isimli kitabından alınmıştır.

Her örnekte; taşın ismi, taşın görüntüsü, yazının Göktürk yazısı ile yazılmış şekli, yazıdaki her kelimenin açıklanışı, yazının İngilizce açıklanması ve yazının Türkçe yazılışı bulunmaktadır.

"Kylver" yazılı taşı, Stanga, Gotland Adası, İsveç

bilke iş indydi ök oknça öt aksin goydo pu oksütüg

bilke	wise man, sage; one of wisdom
iş	light; light of wisdom, knowledge
indydi	arrived / descended (from the sky)
ök	himself, his ownself
oknça	with the (pointed) tip
öt	to speak (as the birds chirp)
aksin	through his mouth (the words he uttered)
goydo	he put (by carving); he carved
pu	this
oksütüg	column; erected slab of stone

Resim 1. The light of wisdom "arrived/descended", he himself carved onto this erect stone, with (the pointed tip of) his "arrow/dagger", the words he "uttered/spoke" through his own mouth.

Gökten gelen bilgelik ile, bu dikilitaşın üzerine kendi sözlerini yazdı.

gopek yik op ke kelkic ikin ekgök göksüpek desinkic

gopek	<i>dog</i>
yik	<i>well</i>
op ke	<i>to attack; to charge</i>
kelkic	<i>undertake (or) achieve</i>
ikin	<i>both; both of them</i>
ekgök	<i>mother-sky: a sacred sky-spirit; mother nature (or) goddess of sky</i>
göksüpek	<i>bold; brave (or) courageous</i>
desinkic	<i>to say, to state; to acknowledge</i>

Resim 2. (May both of) the dog (s) charge well; so that the sacred sky-spirit acknowledges their boldness..

Köpekler saldırıya hazır vaziyette, "gök tanrıya" cesaretlerini gösteriyorlar.

"Istaby" yazılı taşı, Blekinge, İsveç

ök gikit yaspurgu içok sü yatpudır goiç gikit yatsorg

ök	<i>he, his own self</i>
gikit	<i>brave</i>
yaspurgu	<i>lived</i>
içok	<i>much, many</i>
güriç	<i>forte; force(ful); hard (ship)</i>
sü	<i>army, soldiers</i>
yatpudır	<i>committed not</i>
goiç	<i>flight; migration</i>
yatsorg	<i>lies (herein)</i>

Resim 3. He (who was) brave (and) lived through many hardships (of) army, committed not flight (or did not desert his post of duty) lies herein...

O cesurdu, birçok zorlu savaşılar katıldı, kaçmayı kabul etmedi, burada yatıyor.

BÖLÜM X

Uygarlık Tarihinin Başlangıç Yeri Afrika mı?

Halûk Tarcan

ZAMANA YAYILMIŞ SİNSİ BİR HAREKET YA DA TÜRK KÜLTÜRÜNÜ YUMURTASINDA BOĞMAK

Emirle yazıldığı sanılan ve fakat çok güzel organize edilmiş olan yeni uygarlık tarihine göre uygarlıklar Afrika'da başlamış imiş. Şöyle ki, 1 milyon yaşında olan bir insan iskeleti ile evrensel uygarlıklar Afrika'da başlıyor. Afrika'da doğan bu uygarlık Mezopotamya'ya varıyor ve oradan dünyaya yayılıyor.

Bu Mezopotamya'daki uygarlık, lütfen 35 bin yılında Orta Asya'ya varıyor ve Orta Asya da uygarlıktan nasibini almış oluyor...

Burada hemen duruyor ve aslında 35 binde Orta Asya Uygarlığının Hindistan'a indiğini ve orada büyük – bir türlü kökeni bulunamayan (!) HARAPPA uygarlığının kökenini oluşturduğunu ilâve ediyorum (Piotrovsky).

Afrika'dan ikinci kere başlayalım; Afrika'da bulunmuş olan iskelet, hiç bir kültürü ifade etmemektedir, sadece bu yaşta bir iskelettir.

Hiçbir Afrika dili, Batı dilleri ve Asya dillerinin, ne kökenindedirler ne de onları etki altına almışlardır.

Afrika'da yazı yoktur ve mevcut olanların dışarıdan geldiği (MISIR dahil) bilinmektedir.

Mezopotamya'ya varmış olduğu iddia edilen Afrika kültürünün Mezopotamya'ya ne getirmiş olduğuyla ilgili hiçbir bilgi yoktur....

Çünkü gaye; Afrika kökenli yapay bir Mezopotamya kültürü

yaratmak ve de Mezopotamya kültürünün Orta Asya kültürlü kökenini yıkmaktır...

Ayrıca 11 bine inen Mezopotamya kültüründen yazı bulunmamıştır (çünkü bu tarihlerde Orta Asya'da yazı vardır).

AMA..

TARİH EMİRLE MASA BAŞINDA YAZILMAZ...

O YAŞANIR,

BİNLERCE YILIN ÇİLESİNİ ÇEKEN İNSANLAR TARAFINDAN YAZILIR.

Afrika'da milyon yıllık ceset bulunduğu iddia edildiği milyon yıllarda; Orta Asya'da QARA-TAU (kara-dağ) kültürü doğmuştur (A. Ranov).

Himalâyalar'dan, Fergana vadisine ve oradan da Gobi çölüne uzanan çizgi üzerinde 100'den fazla tümünün adı Türkçe olan QALA (kalınan – yaşanan yer- station) tespit edilmiş ve bu yerlerde elle tutulan yaşamın gerektirdiği âletler bulunmuş..

Bunların, 1 milyon yıl...850 bin, 700 bin..., 600 bin..., 80.. 60... 40... 30... 20... 15 binler vb gelişerek kaya resimleri ne vardı, oradan da ileri seviyede düşünen Orta Asya kişilerinin Gök, Güneş, Ateş Kültürleri ile varlık yokluk kavramlarını, insan üstü bir kudretin varlığına inandıkları, önce kayalara resimler yaptıkları sonradan kaya resimlerinin gelişerek YAZININ icat edildiği ortaya konulmuştur.

Özetle;

Evrensel uygarlıkların kökeninin Orta Asya olduğu anlaşılmaktadır. Yazının gelişmesi, tüm bölgeye yayılmasının da Ön-Türklerle ait olduğu kanıtlanmıştır.

Amaçları ve kısacası Türk Kültürünü daha yumurtada iken yok etmek istemeleridir. Ama bu zavallı, acınması gereken uzak ve yakın Batılılar, Türkleri Uygarlıklar dışına atmak için

kütüphaneler dolusu kullandıkları Latin tipi dedikleri aracın, Ön-Türk icadı yazı olduğunu ve bu Ön-Türk icadı yazının “Etrüskler” ile Batıya geçtiğini öğrenmiş olduklarının İNANILMAZ ACISINI ÇEKMEKTEDİRLER.

Yazan; Halûk Tarcan

Bilimsel Araştırmacı

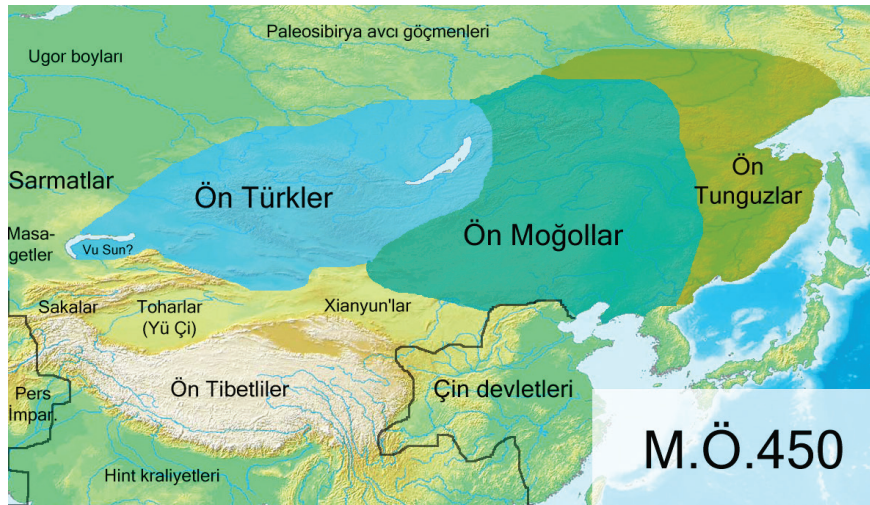
Divân-ı Lügati't-Türk (seçmeler)

- Avçı neçe al bilse, adhiğ ança yol bilir (I. 63) (I. 332)
Avcı ne kadar hîle bilse, ayı o kadar yol bilir.
- Alp çerikde, bilge tirikde (I. 388)
Yiğit ordu içinde, bilgin mecliste (kiñeste) belli olur.
- Aç ebek, tok telek Vikisözlük (I. 387)
Aç kişi aceleci, tok kişi yavaş olur.
- Alp eriğ yabritma, ıkılaç arkasın yagritma (I. 139)
Yiğiti bakımsız bırakma, yörük atın sırtını yara etme.
- Açıklı er şebük karımas (I. 147)
Varlıklı kişi çabuk kocamaz.
- Alplar birle uruşma, beğler birle turuşma (I. 182)
Yiğitlerle vuruşma, beğlerle sürtüşme, iddiâlaşma.
- Aç ne yemes, tok ne temes (I. 79)
Aç olan ne yemez, tok olan ne demez!
- Anası teblük yufka yapar, oğlu tetik koşa kapar (III. 33)
Annesi (yalancı yufka) yapar, oğlu tetik koşup kapar.
- Ağıl da oğlak togsa arıkda otı öner (I. 65)
Ağıl da oğlak doğsa, dere boyunda otu biter.
- Anğduz bolsa at ölmes (I. 115)[3]
Andız ota olsa, at ölmez.
- Ağız yese köz uyadur (I. 55)
Ağız yese göz utanır.
- Anıñ yüziñe titinü baksa bolmas (II. 144)
Onun yüzüne dik bakılmaz.
- Alımçı arslan, berimçi sıçgan (I. 75) (I. 409)
Alacağına arslan, vereceğıne, borcuna sıçgan.
- Anuk otu tutsa yokka sanmas (I. 68)
Öne konan yemek ikram edilmemiş sayılmaz.

BÖLÜM XI

Ön Türkler

Prof. Dr. Tankut İLTER

Ön Türkler, Göktürkler'den önceki tarih devirlerinde (6. yüzyıldan önce) var olmuş ve sonradan Türkler tarafından benimsenen bazı sosyal özelliklere sahip olan, Türk dil ailesine mensup diller konuştukları ve anaerkil oldukları ancak daha sonra çevre toplumların etkisiyle ataerkil oldukları tahmin edilen topluluklar olarak kabul edilirler.

Bazı bilim adamları antik Çin yazılarında sözü edilen "Tue'kue" sözcüğünün Türk anlamına geldiğini kabul ederler ve "Türk" olgusunu Milattan önceki yüzyıllara kadar geri götürmenin mümkün olduğu görüşünü savunurlar. Ancak çoğu batılı bilim adamı, M.S 6. yüzyıl ortalarında Göktürk Kağanlığı'nın ortaya çıkışından önceki dönem için "Türk" sözcüğünü kullanmaz ve bundan daha eski olan ve Türklerle akraba olan halklara "Prototürk" veya "Ön Türk" adını verirler.

İlk Türk Dili Konuşanlar;

Yaklaşık 10.000 yıl önce son buzul çağı sona ermeye, eriyen buzulların suları alçalmış olan denizleri tekrar doldurmaya başlamıştır. Bu zamana kadar var olmuş olan Asya - Amerika bağlantısı Beringiya da tekrar sular altında kalmış ve o zamana kadar iki kıta arasında gerçekleşen göçebe trafiği sona ermiştir.

Türklerin ataları, Batılı tarihçiler tarafından M.Ö. 2500 ile M.Ö. 1700 yılları arasındaki Afanasiyevo kültürü ile

başlar ve M.Ö. 1700 ile M.Ö. 1200 yılları arasındaki Andronovo Kültürü ile devam eder. Bu ırkın savaşçı ve göçebe kültüre sahip olduğu, M.Ö. 1700 yılları sonrasında kitleler halinde Altay Dağları ile Tanrı Dağları arasındaki bölgeye yayıldığı bilinmektedir.

Türklerin de en eski ataları aralarında bulunmuş olması gereken bu çekik gözlü ve brakisefal tipi insanlardan oluşan göçebe toplulukların o dönemdeki yaşam şekillerini, Sibirya ile Alaska yerlilerinin ortak noktalarını bularak, net bir şekilde ortaya koyabilmek mümkündür. Elde edilen manzara iyi gelişmiş bir göçebe kültürünü göstermektedir.

Türklerin en eski ataları uzun süre böyle yaşamış ve bu kültürü hayvan yetiştiriciliği ile geliştirmiştir. M.Ö.450 yıllarına

kadar Sibiryanın Tayga ikliminde ren geyiği yetiştiricileri olarak yaşadıkları kabul edilir. M.Ö.450'den itibaren Moğolistan'a doğru hareket ettikleri ve orada bulunan Hint-Avrupa halklarını oradan kaçırdıkları, bölgede bulunan kafataslarının incelenmesi ile kanıtlanmıştır.

"Jean-Paul Roux" "Türklerin Tarihi" adlı kitabında Altay halklarının bu dönemdeki coğrafi dağılımlarını şöyle tarif etmektedir:

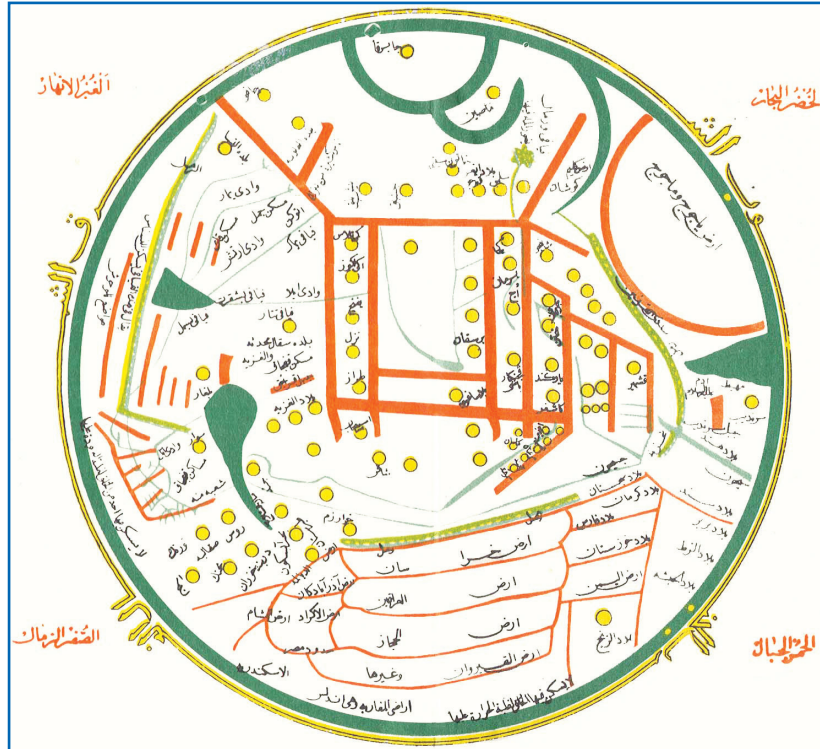
Az çok güvenilir bir yer saptamasında bulunamadığımız en eski Orta Asya insan coğrafyası tablosu; Ön-Tunguzları en doğu uç noktaya, yani bugünkü Mançurya'ya, Ön-Moğolları Doğu Moğolistan ile Batı Mançurya'ya yerleştirir. Ön-Türkleriye Moğolistan'ın büyük bir bölümüne ve Balkaş Gölü yönünde biraz daha batıya doğru yayarak yerleştirmektedir.

Bunun dışında kalan bütün bölgeler ile güneydeki ve batıdaki bozkırlar Hint-Avrupalıların ve paleo-Asyalıların bölgeleridir ve bu bölgelerde en küçük Altay yerleşimine henüz rastlanılmamıştır. Sibirya'da zamanında Karasuk diye anılan (M.Ö.1200-700) ve Yukarı Yenisey kıyısında bulunan Minusinsk bölgesinde yapılan kazılarda çıkan brakisefal kafatasla-

rında düzenli bir artış görülmüştür. Bu, büyük bir olasılıkla Ön-Türklerin sonraki devirlerde buraya yerleşmesinden kaynaklanmaktadır. Tagar çağındaysa (M.Ö.700-300) aynı durum Altay bölgesinde meydana gelmiştir. Ve nihayet M.Ö.300 yılından sonra Güney Sibirya ile Altay sıradağlarının güneyinde brakisefallerde artış meydana gelmiştir. Dolayısıyla Türklerin o güne kadar hep kuzeyde kalan atalarının miladın başlarında, önceleri yavaş yavaş, daha sonralarıysa birden kopup gelerek Balkaş Bozkırları ile Tien-Şan Dağlarının kuzey bölgelerine kadar eriştiklerini söyleyebiliriz.

Bu yeni gelenler, önlerine çıkan Hint-Avrupalıları kovmuşlar, onlara karışmışlar ya da onları etkileri altına alarak, kendi kültür ve dillerini benimsemelerini sağlamışlardır. Büyük bir olasılıkla Kırgızlar da bu etkinin altında kalmıştır ve onlarla birlikte ilk defa (?) Hint-Avrupalı olan, en azından Mongoloyit olmayan bir halk da Türklerin arasına katılır.

Ön-Türkler'in, kültürel açıdan M.Ö'ki karanlık dönemleri açısından Afanasyevo kültürü, Anav kültürü, Andronovo kültürü, Karasuk kültürü, Tagar kültürü, Kelteminar kültürü gibi alanlardan etkilendikleri ve Türk kültürünün bu tarihi çevrelerden beslendiği ileri sürülmektedir.

Divan-i Lügat'ti Türk'te Geçen Kaşgarlı Mahmud'un Dünya Haritası

BÖLÜM XII

Kazım Mirşan Tezleri

Kazım Mirşan'ın tezlerine göre Türklerin alfabetik yazı kullandıklarını gösteren en temel kanıt 1970 yılında, Kazakistan'ın Alma-Ata (Almatı) şehrinde bulunan Altın elbiseli adam adıyla bilinen anıt mezardaki kanıtlardır.

Bu anıt mezar Alma-Ata'nın 50 km kadar kuzeyindeki Esik kasabasında bulunur. Altın elbiseli adamın yanında kendisiyle birlikte mezara konulan gümüş kapın üzerindeki iki satırlık yazı Türkçe olarak Kazım Mirşan tarafından okunmuştur. Kazak Tarihçi Prof. Dr. Olcas Süleymanof da aynı şekilde okumuştur.

Bu buluntu ışığında yapılan Sovyet ve Kazak araştırmaları sonucu altın elbiseli adamın M.Ö.500 yılından daha eski dönemde yaşamış olduğu sanılmaktadır. Altın elbiseli adamlar

birlikte bulunan gümüş kaptaki yazı; Ön-Türk alfabesi ile yazıldığı iddia edilir. Öte yandan Kazım Mirşan gibi bazı araştırmacılar farklı bir Türk tarih yazımını ileri sürerler.

ÖN TÜRK TOPLULUKLARI

En meşhur Ön Türkler olan Hunların yanında tarihi Çin yazıtlarında tarif edilen ve günümüze kadar hala sadece Çince adları ile tanılan bazı tarihi topluluklarında "Ön Türk" olduğu düşünülür.

Bunlardan en tanınmışları şunlardır: Hiung-nu, Vu sun, Tuk-yu (Tue'kue, Tuyku ya da Tu'kut), Ti, Tili, Tiele, Beiti, Yüan yüan, Tiele (veya Dingling, Türkiye menşeli tarih kitaplarında Tölesler).

Tarihte Ön Türklerin yaşamış olduğu **Selenga** bölgesinden bir görüntü

BÖLÜM XIII

Ön Türklerde Yaşam Şekli

Prof. Dr. Tankut İLTER

BOZKIR İMPARATORLUĞU

Coğrafi zorunluluklar ve iklim değişiklikleri gibi sebeplerle Sibiry ve bugünkü Rus düzlüklerinden Orta Asya bozkırlarına indiği düşünülen Türkler, orman avcılığından göçebe çobancılığa geçiş süreci yaşamıştır.

Türk dilinde ormancılık ve orman yaşamıyla ilgili sözcüklerin, bozkır yaşantısındaki sözcüklerden daha eski olması ve Pazarık Kurganında ren geyiği görünümü verilmiş atlar çıkartılmış olması bu süreci doğrulamaktadır.

Coğrafi şartlar ve iklim değişiklikleri veya bilinmeyen nedenlerden ötürü Türk kabilelerinin büyük bir kısmı yerleşik ve ormancılık hayatından bozkır hayatına geçmişlerdir ve bir şekilde bozkır hayatına adapte olmuşlardır.

Bugünkü Doğu Türkistan, Moğolistan ve Altay bölgelerinin İlkçağ'da ve Orta Çağ'ın başlarında Türkler'in Anayurdu olduğu düşünülmektedir. Bu alan; 1200 ila 1400 metre arasında değişen bir yayladır.

Büyük çöküntüler ve yüksekliklerden oluşan bu arazide Altay Dağları'nın yüksekliği 4600 metreden fazladır. Ötüken'in bulunduğu bölge 4000 metre civarındadır. Çungarya ve Gobi Çölü'nün bulunduğu alan yılda 100 milimetreden az yağış alır. Bugünkü Doğu Türkistan, Moğolistan ve Altay bölgelerinde yıllık yağış 200 milimetreyi geçmez.

Kışın soğuk şiddetlidir: -50 dereceye kadar düşer. Kışın toprakların hemen hepsi karlar altındadır.

Yazın hava çok sıcak olabilir ya da kötü geçen yıllarda fırtı-

na da görülebilir. Sık ladin, çam, köknar ormanlarıyla kaplı yüksekliklerin eteklerinde çayırlar vardır. Çukur yerlerde ise ağaçlıklı otlaklar ve çalılıklar vardır. Bu bölgelerden Çin'e doğru giden topraklar ve İran'a doğru giden topraklar uçsuz bozkırlarla ve çöllerle kaplıdır. Altay'a yakın Sibiry bölgelerinde ise tayga iklimi vardır.

Böyle bir alanda İlkçağ ve Orta Çağ'da yaşayan topluluklarda ekonominin temeli hayvancılığa dayanmaktadır. Geniş stepelerde en çok at ve koyun yetiştiriciliği yapılmaktadır. Bunlardan başka deve ve sığır da beslenmektedir. Koyunun yünü eğilerek ip yapılır ve bundan halı, kilim üretilmektedir.

Andronova ve Afanasyevo Kültür kalıntıları sebebiyle, bilim adamları halının ana yurdu olarak Orta Asya'yı göstermektedir.

Özellikle Orta Asya nüfusunun çoğunluğunu teşkil eden göçebe toplumlarda hayvancılık ön plandaydı. Bu yüzden Orta Asya bozkırlarında göçebe hayatı yaşayan insan toplulukları yazlık alanlar ve kışlık alanlar belirleyerek belirli bir yol üzerinde göç ederlerdi.

Göçler rastgele değildi. Göç edilecek yerler ve takip edilen yollar önceden belirliydi. Böyle bir Bozkır hayatına bağlı olarak On İki Hayvanlı Takvimi gelişmiştir. Bu takvim güneş ile ay arasındaki döngüye ve "geyik böğürtüsü", "bir hayvanın doğması", "bir göçmen kuşun geri dönmesi" gibi doğa olaylarına bağlıdır.

Bozkır hayatında, sebzeye karşı fazla istek duyulmazdı. Sütü

darı, peynir, yoğurt ve kısrak sütünden yapılan kımız, Orta asya topluluklarının başlıca besin maddeleriydi. At ve koyun etinin saklama ihtiyacı “ilkel konservecilğin” (pastırma) gelişmesine yol açmıştır. Göçebe topluluklarda “yonca”nın ve “darı”nın oldukça önemi vardı.

Altay - Tanrı Dağı dağları, Güney Sibiry ve Hazar’ın kuzey-doğusuna kadar uzanan bölgede gelişen Türk kültür çevresi. MÖ 1700 ile MÖ 1200 arasına tarihlenir. Afanasyevo Kültürü’ne benzeyen ve daha ileri bir seviyeye ulaşan kültürde bakır araçların yanı sıra tunç, gümüş ve altından araçlara da rastlanmıştır. Eşyalarını hayvan figürleri ile süsleyen bu kültür atı evcilleştirmiştir.

Andronovo kültürü; Ön-Türkler tarafından kurulduğu na dair bazı kanıtlar var. Tarihçiler, etnologlar, sanat ve kültür tarihçileri ile dil araştırmacılarının Türklerin anayurdu olarak kabul ettikleri Altay bölgesinde yapılan arkeolojik araştırmalar, Afanasyevo (M.Ö. 3300-1700) ve Andronovo (M.Ö. 1700-1200) kültürlerinin bilhassa ikincisinin temsilcisi olan ırk brakisefal savaşçı Türk ırkının prototipi olduğunu göstermiştir.

Andronovalıların fiziki açıdan Avrupalı olduğu düşünülmele birlikte, Başkurtlar, Kırgızlar, Tatarlar, Altaylılar, Karakalpaklar, Kazaklar, bazı Özbekler ve Tacikler onların özelliklerini taşımaktadır.

Afanasyevo kültürü; Orta Asya’daki en eski Türk kültür çevrelerinden biridir. MÖ. 3000 ile MÖ. 1700 arasında tarihlenir.

Altay ve Sayan dağlarının kuzey batısındaki bozkırlarda gelişmiştir. Avcılık, hayvancılık, taştan ve bakırdan eşyalar yaptıkları kazılar sonucu ortaya çıkmıştır.

Orta Asyada kullanılan çadır /yurt.

ARABALAR ve ÇADIRLAR

Herhangi bir vesileyle ya da mevsimsel olarak yapılan yolculuklar, “iki hörgüçlü deve” olarak adlandırılan soğuğa dayanıklı develer, arabalar ya da “kızaklar”la yapılırdı. “Kızaklar”-dan yazıtlarda söz edilmiş olup, oyma resimlerle de tasvir edilmiştir. Develer daha çok ticarete kullanılıyordu. Yaylak ve kışlak arasında göçlerde, hayvan koşulan arabalar yeğleniyordu. Bu taşıt araçları, bozkır hayatında rakipsiz hüküm sürüyordu. Bu arabalar öküzler ve daha da seyrek olarak develerle çekiliyordu. Pazırık Kurganında bir mezarda bulunduğu gibi bu arabaların boyutları oldukça büyük idi. Eldeki bir örnekten anlaşıldığına göre, yüksekliği 3 metre, genişliği 3.35 metre, tekerleklerin çapıysa 2.15 metreydi. Çin kayıtlarında olduğu gibi, “yüzlercesi aynı zamanda düz bir çizgi halinde ağır ağır ilerler” durumundaydı. Hun döneminde ailelerin taşınması için iki tekerlekli Çinliler’in “tie-lo” ya da “ting-ling” dediği arabalar da kullanılmaktaydı.

Tam anlamıyla birer göçebe arabası olan bu arabalar, içinde ev tanrılarının taht kurduğu, kadınların yün eğirdikleri, dikiş diktikleri, gerçek birer konuttu. Bu arabaların kullanılması “keçe çadır”dan yararlanılmasını ortadan kaldırmamıştır. Göçün sonunda toprağa “keçe çadırları” kurulurdu.

Devlet erkânı için dikdörtgen ya da kare tabanlı çadırlar ve halk arasında yuvarlak çadırlar kullanılıyordu. Bu çadırlara “yurt” denilirdi. Yurt bugün Türkçe’de, “ülke, konaklama yeri, kişinin üzerine evini inşa ettiği toprak parçası” anlamına gelmektedir.

Birbirine yan yana bağlanmış keçe kaplı, esnek odunlardan yapılan yurtlar, yuvarlak tabanlı ve büyük bir çan şeklindeydi. Üst ucunda bir duman deliği vardı. Çadırın ortasındaki ocağın üstüne açılan ve aşağıdan kapatılabilen bu delik, çadırın ana eksenini oluşturmaktaydı. Çadırlarda kapı “güneşin doğduğu yöne saygı” nedeniyle doğuya açılırdı. Eski Türkler tarafından kesin şekilde uygulanan bu kural, 10.yüzyıla doğru güneşin geçtiği en yüksekteki nokta göz önüne alınarak güneye açılacak şekilde yapılmaya başlanmıştır. Evin yönleri, dört ana renkle adlandırılırdı: Ak, Kara, Sarı, Kızıl. Çadıra girişte “kapı girişine basmak ve oturmak” ata ruhlarının giremeyeceği inancıyla yasaktı. Yerleşik olmayan halk “yurt” ya da “otag” adı verilen çadırlarda kalırdı. Yerleşik halk ise kerpiç ve ahşap malzemeden yapılan evlerde kalıyordu.

ATIN ÖNEMİ

Bozkır hayatında hayvan yetiştiriciliği temel uğraşı. Orta Asya düzlükleri ve çayırları hayvan yetiştirmek için uygun şartları sunmuştu. Devletlerin başkentleri için at ve deve yetiştiriciliğinin en uygun yapıldığı yer olan Orhun vadisi tercih edilirdi. Orta Asya bozkırlarında at yetiştiriciliği yaygın bir faaliyet haline gelmiştir. Ama çöllerde, ormanlık bölgelerde, tarım bölgelerinde, Sibiry'a'da, Çin'de, Avrupa'da, ırmak vadilerinde, Mısır'da at yetiştiriciliği imkânsızdı. Çünkü yerleşik ülkelerin hiçbirinin büyük sürüleri beslemeye yetecek kadar otlağı yoktu. Bu nedenle Türkler, yerleşmektense buralara konaklamayı tercih edeceklerdir. Atlı gücün varlığı ve bekası bozkırlardı.

Çin kayıtlarına göre, Asya Hunlarının sürülerindeki hayvan sayısı normal zamanda kişi başına onbeş ila yirmibeş büyükbaş hayvan arasında değişiyordu. Bu sayı yokluk yıllarında en yoksul boylarda kişi başına ikiden aza düşer. Refah döneminde en zengin boylarda kişi başına yaklaşık üç yüze çıkardı (M.Ö.127 Çin kayıtları).

Asya Hunlarının sayısı 1.5 milyon olduğu tahmin edildiğine göre, 30 milyon hayvan bulunuyordu. Bu hayvanların 4 milyon kadarı attı. Bu sayı bolluk dönemlerinde 12 milyon ata çıkmaktaydı (MS. 46 Tarihi kayıtları).

Bu rakamlar, göçebelerin savaşa en az kişi başına üç at götürdükleri ve bunun oranla her zaman yorgun olmayan bineklere sahip olmak olanağı sağladığı yolundaki görüşleri doğrular niteliktedir. Bir milyon at, 300.000 kişilik ordu için yeterli olmanın yanında aşırı bir sayıdır.

Bir milyon atı beslemek Çin ve Hindistan'da imkânsızdır. Macaristan ve tüm Avrupa otlakları bir milyon at için yeterlidir. Bu nedenle Türkler gittiği her ülkedeki araziye otlağa çevirmeye çalışmış ve tarımı ikinci plana atmıştır. Çinliler, bu kadar atlı güçten korunmak amacıyla akıldışı fiyatlarla çok sayıda at satın alınarak Orta Asya gücünü kırmaya çalışmıştır (MS. Çin kayıtları). İleri dönemlerde at yetiştiriciliği sebebiyle Türkler'in uygarlık topraklarında (Avrupa-Mısır-İrak-İran-Anadolu-Karadeniz'in kuzeyi) tutunmaları iki yüz yılı almıştır.

TİCARET

Hayvancılık, avcılık, savaş ve istilalar gibi insanlığın temel gereksinimleri Orta Asya'daki Türklerin ekonomik faaliyetlerini

fazlasıyla karşılamaktaydı. Ticaret genel olarak Türkler'in yapısıyla uymuyordu. Ancak İpek Yolu ve Kürk Yolunun varlığı, Türkler için vazgeçilmezdi. Bu yolları tam denetim altına alınması, ülkenin refaha kavuşması anlamına gelmekteydi.

İpek yolundan geçen maddeler: Baharat, misk, kürk, madenler, deri, tekstil ürünü, değerli taşlar, porselenler ticari açıdan ipekten değerliydi. Kervanlar Türk kabileleri için büyük gelir kaynağıydı.

Pekçok kabile bu ürünlerin taşımacılığını yapıyordu. Devasa kervanlar ve kervan ticareti ekonomik hayatın büyük kısmını oluşturunuyordu. Çin kayıtlarına göre, Çinliler Orta Asya topluluklarından canlı hayvan, deri, kürk ve hayvani gıdalar alırlar, onlara giyim eşyası ve tahıl satarlardı.

Şehirlerde yaşayan halk, ticaretle uğraşmaktaydı. Kürk Yolu ve İpek Yolu üzerinde pek çok şehir ve kasaba kurulmuştur. Çin yıllıklarına göre kürk yolundan "sincap, sansar, samur, kunduz ve vaşak" kürkleri ticareti yapılmıyordu. Uygur döneminin önemli şehirleri; Karabalgasun, Beşbalık, Turfan, Hoça, Karaçar'dı.

TARIM VE SANAYİ

Türk topluluklarının bir kısmı da köylerde ve şehirlerde yaşamaktaydı. İklim ve toprağı elverişli bölgelerde tarımla uğraşılmaktaydı. Yerleşik topluluklarda ipek böcekçiliği oldukça yaygındır.

Çin kaynaklarında, Hunlar'ın buğday ve darı yetiştirdiklerinden bahsedilir. Altay ve Sayan Dağları'nda, buğday üretiminin en az üç bin yıldır yapıldığı arkeolojik kazılarda ortaya çıkarılmıştır. Göktürk Kağanı Kapgan Kağan'ın Çinle yaptığı anlaşmanın bir maddesi "Göktürklerle tarım aletleri ve tohumluk verilmesiyle" ilgiliydi. Hunlar ve Göktürkler zamanında tarımın geliştiğini gösteren kanıtlardan birisi de "Tötö kanalları"dır. Kanalin uzunluğu 10.km kadardır ve Altay bölgesindedir.

Uygurlar döneminde tarımla uğraşan halk Çin kayıtlarına göre "bakla, bezelye, karpuz, kavun ve üzüm" üretmekteydi. Üzümden "şarap ve pekmez" yapılmaktaydı. Bu dönemde tarlaya "tarıglag", çiftçiye "tarıgcı" denmekteydi. Sakalar'ında kullandığı "Saban" kelimesi Türkçe'nin en eski sözcüklerinden birisidir.

Bilge Kağan'ın Çin'deki örneklerine bakarak bir kent kurmayı düşlediği günler, Uygurlar'la birlikte bir Türk realitesi haline gelmiştir.

Orta Asya halklarının bir sanayisi olduğundan söz etmek elbette mümkündür. Bunlar: Keçe ve halı, maden sanayi (demir-tunç-altın vb.) alanındaki üstünlüğü çevre ülkelerle kıyaslandığında yadsınamaz. Göktürkler zamanında Bizanslılara bile demir satmışlardır.

SANAT

Çoğu göçebe olan Orta Asya topluluklarında demircilik ve maden işçiliği gelişmiştir. “Eyer” ve “koşum takımları” yapımı çevre kültürlerine göre oldukça gelişmişti. Yapılan eşyaların çoğu pars, kaplan, geyik, kurt, koyun, keçi ve at figürleriyle süslenmekteydi. Realistik sanat anlayışı egemendi. Tekstil ürünlerinde geometrik şekiller ve damgalar da bulunmaktaydı.

Çin kayıtlarına göre Hun başkentinde usta marangozlar ve tahta oymacılar vardı. Masa, sandalye, koltuk, dolap, yatak gibi eşyalar Hun saraylarında ve aristokrat kesimde kullanılıyordu.

En eskisine Pazırık kurganında rastlanan halılar, göçebe ve yerleşik hayatın bir parçasıydı.

SAVAŞ

Karşı tarafa “Yenilmez” olarak kodlanan Orta Asya halkları, bu duygunun güvencesi altında başarılar elde etmiştir. Üzerine yüklenen “Yenilmezlik” vasfını çok iyi kullanmışlardır. Bu sıfat, sürdürdükleri savaşın korkutucu görünmesi gerçekliğe ve düşmanları üzerinde yarattıkları kaygıya uygundu.

İlk Türk toplulukları, başıbozuk ve öfkeli vahşi bir grup değil, düzenli ve iyi yönetilen ordulara sahiptiler. Herkes askerdi. M.Ö. tarihlerden beri ordular tümen sistemiyle kurulurdu. Dönemlerindeki tüm gözlemciler, bu orduların azla yetinme özelliklerine hayran kalmışlardır.

Atlı süvariler yanında piyade askerler de vardır. Çin kayıtlarına göre, sefere çıkan Tonyukuk’un askerlerinin 1/3’ü piyadeydi. Ordular aynı zamanda arkasından sürüklediği ekonomi demektir. Ordu sürekli yenilenen ve dinamik bir güçtü. Hareket kabiliyeti genişti.

Savaş aletleri, kalkan, kargı, kılıç, temrendi (Not: Temren: Ok, Kargı gibi şeylerin ucundaki sivri demir). Kılıç kabzaları çoğunlukla hayvan figürleriyle süslenmiştir.

Kurganlarda çıkan kalıntılarda, eyerler, at zırhları, koşum takımları, zırh, kılıç, kalkan, oklar vardı (Bunlar Türk sanatıyla işlenmiş malzemelerdir). Gözetleme kulesi kalıntıları bulunmuştur.

Çin kayıtlarına göre Hunların ve Göktürklerin bir milyon civarında askeri vardı. Çin kayıtlarına göre, en iyi süvariler ve en iyi okçular Orta Asya halklarınıninkiydi.

Türklerin kullandıkları savaş taktikleri arasında Geri Çekilme Taktiği, Hilal Taktiği, Kurt Kapanı Taktiği, Çöle Sürme Taktiği gibi taktikler sayılmaktadır.

KUTLAMALAR

Çin kaynaklarına göre, Hun müziği Çin müziğinden oldukça farklıydı. Çin kayıtlarında “28 çeşit Hun halk türküsü” nün kaydı vardır.

GİYİM VE BESLENME

Gerek Ön-Türk kültürlerinde gerekse Hun ve Göktürk kurganlarında günlük hayatta kullanıldığı anlaşılan, düğme, kemer, kemer tokası, ilkel pantolon, ilkel ceket, çizme, şemsiye bulunmuştur.

Çin ve Hindistan gibi çevre medeniyetlerle karşılaştırıldığında, ketenin ilk kez orta Asya bozkırlarında kullanıldığı görülmektedir. Bunun yanında pamuk, kenevir, yün ve ipek kullanımı da mevcuttur.

DİN

İlk Türk topluluklarında dini açıdan ise Tengricilik (Göktanrı dini) ön plana çıkıyordu. Göktürkçede cennet, “uçmak”; cehennem “tamu” olarak tanımlanıyordu. Din adamlarına “kam” deniyordu. Bunun yanında “Atalar kültü” adı verilen ritüeller de toplum yaşantısında öne çıkıyordu.

Orta Çağ’ın sonlarıyla farklı dinlerle de tanışmışlardır. Ölen kişi adına “yuğ” adı verilen cenaze töreni yapıldı. Fakat bazı kaynaklarda da Şamanizm ya da Kamcılık (şamanlar tarafından “deneyim” olarak ifade edilir), varlığı tüm insanların tarihinde erken taş devrine ve daha da geriye kadar kanıtlanabilen, inisiyasyon içeren bir vecd ve trans tekniği olan bu din inancı belirtilir.

Şamanizmi en uzun süre ayakta tutmuş olan toplulukların arasında hiç şüphesiz Türkler de vardır. Eski Türk inancı Tengricilik’te de hep varolmuş olan şamanizm geleneği, Kuzey ve Orta Asya’nın bazı Türk topluluklarında günümüze kadar hâlâ sürdürülmektedir.

Günümüzde bazı Batılıların ilgi duyup tekrar uygulamaya başladıkları şekline ise Neo-Şamanizm denir.

BAZI ÖN TÜRK ARAŞTIRMACILARI

- Jean-Paul Roux
- Wolfgang Scharlipp
- Kazım Mirşan
- Turgay Tüfekçioğlu
- Haluk Tarcan
- Wolfram Eberhart
- Lev Gumilyev
- Lazslo Rasonyi
- Zeki Velidi Togan
- Julius von Klapproth
- Gustaf John Ramstedt
- Lászó Nemeth
- Muazzez İlmiye Çığ

Yüzyılların Taş Belleğinde İz Bırakanlara....

Var idim izim kaldı

Od idim közüm kaldı

Asrın daş yaddaşında

Menim de bir sözüm galdı

(Meşedibanım Nemet)

KAYNAKLAR

1. İbrahim Kafesoglu, "Türk Milli Kültürü", İstanbul, 1983, s. 48. Yrd. Doç. Dr. Hasan Bahar: "Türkistan'ın coğrafi konumu ve ilkçağ kaynaklarına göre tarihi", s. 238.
2. It is reckoned that the culture of Andronovo was created by the ancestors of the Turks, who were white, horse-riders and warriors having spherical heads." (Murat Ocak, The Turks: Early ages, Yeni Türkiye, 2002)
3. Hakasya'da Abakan yakınlarındaki Minusinsk bölgesinden doğan Afanasyevo kültürü (MÖ 2500-1700), sonra Andronovo kültürü (MÖ 1700-1200) eski Türk kültürünün ilk temsilcileri idiler." (Türk Kültürüne Hizmet Vakfı, Türk dünyası kültür atlası: The Seljuk period, Turkish Cultural Service Foundation, 2003, s.9)
4. A.S. Amanjolov, History of Ancient Türkic Script: Chapter 10: Genesis of Türkic Runic Alfabet, Almaty, Mektep 2003, s.292
5. Roux, Jean Paul. Türklerin Tarihi, Büyük Okyanus'tan Akdeniz'e iki bin yıl.
6. Roux, Jean Paul. Türklerin Tarihi, Büyük Okyanus'tan Akdeniz'e iki bin yıl. "Belki de ilk çağ yazarlarının sözün ettikleri Toharlar olan Yüe-çiler İli ırmağı'nın vadisine yerleşmeye çalıştılar. Ama orada bulunan ve proto-Türk oldukları kesin olan Vusun'lar yerlerini onlara bırakmadılar."
7. Büyük Larousse, Türkler maddesi, Interpress
8. Türkler Ansiklopedisi (İngilizce:The Turks)
9. Kazım Mirşan, Proto-Türkçe yazıtlar, 1970
10. Kazım Mirşan, Alfabetik yazı başlangıcı ve Glozel yazıtları, 1993
11. Kazım Mirşan, Alfabetik yazı başlangıcı, 1994 Kitaplar;
12. Hall, Mark E. Towards an absolute chronology for the Iron Age of Inner Asia. Antiquity 71 (1997): 863-874
13. Harmatta, Janos. History of Civilization of Central Asia. Volume 2, Motilal Banarsidass (1999), ISBN 8120814088, p. 421 [1][2]
14. Haluk Tarcan; Evrensel uygarlıkların köken kültürü, Ön Türk uygarlığı, 1A, 2. Baskı İstanbul
15. Haluk Tarcan; Evrensel uygarlıkların köken kültürü, Ön Türk uygarlığı, 1 B, 2. Baskı İstanbul
16. Haluk Tarcan; Kökenindeki Ön Türk Kültürünü Bilmeyen Avrupa Birliği, 2. Baskı. İstanbul
17. Gene D. Matlock; Ey dünya insanları hepiniz Türksünüz. 2. Basım 2009. Hermes Yayınları, Türkçesi; Özgür Umut Hoşafçı, 2009, İstanbul.
18. Cengiz Alyılmaz, (Kök)Türk Harfli Yazıtların İzinde, Ankara, 2007
19. Murat Adji, Kıpçaklar (Türklerin ve büyük Bozkırların Kadim Tarihi), Çeviren; Zeynep Bağlan Özer, Ankara, 2001.
20. Ergun Candan, Nuhun Gemileri, Sınır Ötesi Yayınları İstanbul, 2008
21. Dünya Uygarlıklarında Türk Dili ve Kenger Uygarlığı, M. Ünal Mutlu, İstanbul

BÖLÜM XIV

ATATÜRK'ün İlgilendiği Alanlar

Prof. Dr. Tankut İLTER

Atatürk okumasını çok seven ve okuduğunu özümseyen nadir bir insandı. Hayatı boyunca 4.500'den fazla kitap okuduğu bilinmektedir. Okuyacağı kitapları titizlikle seçer, okuduğu kısımlar önemli ise altını çizer veya sayfa kenarına ufak notlar alarak kitabı belleğine kazır. Tarihi eserleri ve Türklerle ilişkili eserleri özellikle okumuş. Türk tarihi ile ilgili ve Türklerin diğer ülkelerle ilişkilerini gösteren eserleri incelemiştir.

Sümer Medeniyetinin Araştırılması

Atatürk; Sümer Medeniyetinin Türk Kökenli olduğunu düşünüyordu. Sümer Medeniyetini araştırmak üzere "Muazzaz İlmiye Çığ"ı görevlendirdi. M. İ. Çığ verilen görevleri başarı ile yapmıştır. Sümer medeniyeti ile ilgili birçok kitap yazmıştır.

Türklerin Amerika Kıtasına Geçişi - Amerika Yerlileri

MÖ 8.000 yıllarında; Bering boğazında sular azalmış ve bu boğazdan geçerek Amerika'ya ulaşmaları kolaylaşmıştır. Bu açıklığın uzun süre devam etmesi sonucunda Amerika Kıtasına geçiş ve çevre bölgelere yerleşim gerçekleşmiştir. Buralara yerleşen Türkler, Amerika'nın ilk yerlilerini oluşturmuşlardır.

Amerikan Kızılderilileri ile Türklerin birçok özellikleri, dini alışkanlıkları (Şamanizm), kullandıkları eşyalar (kilim, halılar ve motifleri, yurtlar vb) benzer özellikler göstermektedir.

Uzun yıllar sonra deniz yoluyla Amerika'ya gelenler; Amerikan yerlileri (Kızılderililer ve diğer medeniyetler) ile karşılaş-

tılar. Bu bölgelerde yaşayan Amerika'nın asıl sahiplerini yıllar içinde acımasızca yok ettiler. (Bu insanlara adeta bir soykırım uyguladılar).

Atatürk Amerikan yerlilerinin durumunu, Amerika'da bulunan eski Medeniyetlerin (Maya, Aztek ve İnka medeniyetleri) durumunu öğrenmek için, aynı zamanda Mu kıtası hakkında bilgi edinmek amacıyla 1935 yılında Tahsin beyi Meksika Elçiliğinde görevlendirmiştir. Atatürk daha sonra Tahsin beyin yaptığı başarılı işler için Tahsin beyi onurlandırmış ve kendisine "Mayatepek" soy ismini vermiştir.

Mu Medeniyeti İle İlgili Bilgiler

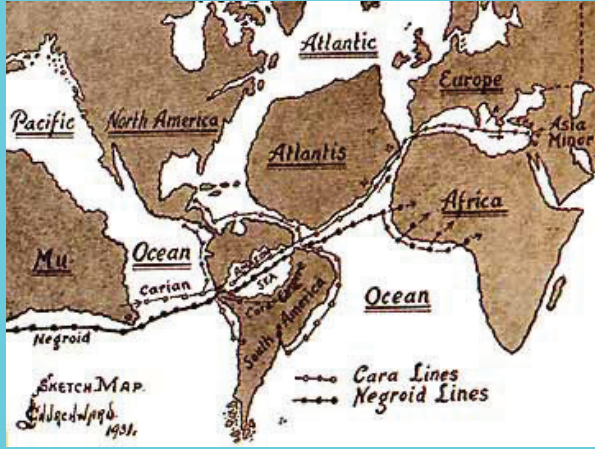
Tahsin Mayatepek Mu Medeniyeti ile ilgili birçok bilgi göndermiştir.

Mu kıtası Büyük Okyanus'ta yer alan ve 14 bin yıl önce bataarak yok olduğu ileri sürülen, birçok kişinin hakkında araştırmalar yaptığı efsanevi bir kıtadır.

Mu kıtası ve kıtanın batışı ile ilgili olaylar üzerine sayısız araştırma yapılmıştır.

Mu kıtası kuzeyden güneye 3000 mil, doğudan batıya 5000 mil kadar uzanan, üç kara parçasından oluşan büyük bir kıta olduğu ileri sürülmektedir. Günümüzde; Polinezya, Mikronezya ve Melanezya takımadalarını oluşturan adalar muhtemelen bu kıtadan arta kalan kara parçalarıdır.

Mu kıtası batmazdan önce, çevrelerinde kolonileri varmış. Bunlardan en önemlisi "Uygur Türkleri Medeniyeti" imiş.

Mu Kıtasını anlatan hayali çizilen iki harita (üstte ve altta) görülmektedir.

Yaklaşık 12.000 yıl önce; Mu kıtası altında bulunan gaz odacıklarının patlaması sonucu 64 milyon nüfusu ile birlikte Mu kıtası batmıştır. Kurtulanlar yakında bulunan karalara çıkmışlardır.

Mu dininin esası, Tanrı'nın tek oluşuna ve ruhsal gelişim için sürekli olarak tekrar doğmak inancına dayanıyordu. "Ra" sözcüğü güneş anlamına gelirdi ki, daire ile ifade edilen güneş sembolü, bir ad ve sıfat vermek istemedikleri, "O" diye hitap ettikleri Tek Tanrı'yı simgelemede kullanılırdı; Mu imparatoru da "Mu'nun güneşi" anlamında Ra-Mu adıyla ifade edilirdi. Ra sözcüğü sonradan diğer kıtalara ve Atlantis yoluyla Mısır'a da taşınmıştır. Bütün bu bilgiler Ön Türklerin dini inanışlarına benzer bilgilerdir (Gene D Matlock).

Mu Kıtası Hakkında Yapılan İlk Bulgular

İlk olarak İngiliz subay ve gezgin James Churchward'ın Tibet'te yaptığı araştırmalara dayanan ve bunlarla ilgili olarak

yazdığı 5 adet kitabına konu edilmiştir. Churchward, Tibet tapınaklarında bulduğu yazı tabletlerini oradaki rahiplerden on iki yılda öğrendiği "Naga Maya" dili ile tercüme ederek elde ettiğini açıkladığı efsaneye göre Büyük Okyanus'ta, Asya kıtası ve Amerika kıtası arasında ve Avustralya'nın iki katı büyüklüğünde bir kıta olduğunu anlatır.

Yonaguni, Japonya Japon dalgıçların Pasifik'te, Yonaguni Jima açıklarında, deniz dibinde keşfettikleri devasa piramitten görüntüler."

(Masayuki Kimura'nın tezine dayanarak yapılan araştırma)

Mu Kıtası Varsayımının Bilimdeki Kabul Derecesi

İlk kez **James Churchward** tarafından ortaya atılan geçmişte üzerinde ileri bir uygarlığın bulunduğu, Pasifik Okyanusunda bir kıtanın varlığı konusundaki görüş, çeşitli belge ve bulgular mevcut olmakla birlikte, henüz arkeologlar arasında yaygınlık kazanmamış bir görüştür. Çin'e ve çevre adalara kaçanların kitabelerinde "Kıtamız battı, biz de buraya kaçtık" yazmaktadır. Bu yazılı kayalar 14 bin yıllıktır, c14 karbon testleriyle sabittir. Türkler'in de kökeninin Mu kıtasından geldiği söylentileri, **M. Kemal Atatürk**'ün talimatıyla kurulan bir ekip tarafından araştırılmıştır.

Churchward'ın İddiası

Churchward'ın iddia ettiğine göre Mu uygarlığını araştırmasına başlaması, **Batı Tibet**'teki, adını vermediği gizli bir tapınağın arşivlerinde bulunan, çok eski bir dilde yazılmış olan **Naacal Tabletleri**'ni okumasıyla başlamıştır. Söylediğine göre, bu tabletleri okuyabilme becerisini de yine o tapınakta

bulunan bir **Tibet** rahibinden öğrenmiştir. Churchward sonraki yıllarda, mineralog ve arkeolog olan Dr. William Niven tarafından **Meksika**'da ortaya çıkarılan tabletler üzerinde çalışmıştır. Çin'e, Hindistan'a, güney asya ülkelerine ve çevre adalara kaçanların kitabelerinde kıtamız battı, biz de buraya kaçtık yazmaktadır. Bu yazılı kayalar 14 bin yıllıktır, c14 karbon testleriyle sabittir.

Churchward'a göre, Mexico City yakınlarında 1921–1923 yılları arasındaki kazılarda keşfedilen bu 2600 tablet, Tibet'te öğrendiği Naga-maya dilinde yazılmıştı. Churchward'a göre bu tabletler 12.000 yıldan daha eskidir.

Varsayımı Savunanların Görüşleri

Yaklaşık 50 yıl boyunca 20'den fazla ülkeye giderek Mu Uygarlığı hakkında veri toplayan James Churchward'un ve Mu varsayımını destekleyenlerin Mu Uygarlığı hakkındaki görüşleri kısaca şöyle özetlenebilir:

- * Yeryüzünde insanın ilk ortaya çıktığı kıta Mu kıtasıdır. Mu kıtası kuzeyden güneye 3000 mil, doğudan batıya 5000 mil kadar uzanan, üç kara parçasından oluşan büyük bir kıtayıdır.
- * Bu kıta, kıtanın altında yer alan gaz odacıklarının patlamalara yol açması nedeniyle, yaklaşık 12.000 yıl önce 64 milyon nüfusuyla birlikte sulara gömülmüştür.
- * Bu kıtada 70.000 yıl önce tek tanrılı bir din bulunuyordu. Aynı tarihlerde Mu'lular diğer kıtalarda koloniler oluşturmaya başlamışlardı ki, anavatan dışındaki en büyük imparatorluk, başkenti günümüzde Gobi Çölü'nün uzandığı bölgede bulunan Uygur İmparatorluğu idi.
- * Mu dininin öğretimini Naakaller adı verilen rahipler üstlenmişlerdi ve sembolizme dayalı bir öğretimleri vardı.
- * Mu dininin esası, Tanrı'nın tek oluşuna ve ruhsal gelişim için sürekli olarak tekrar doğmak inancına dayanıyordu.
- * Atlantis'teki din Mu'nun tek tanrılı dininden başka bir şey değildir.
- * "Ra" sözcüğü güneş anlamına gelirdi ki, daire ile ifade edilen güneş sembolü, bir ad ve sıfat vermek istemedikleri, "O" diye hitap ettikleri Tek Tanrı'yı simgelemede kullanırlardı; Mu imparatoru da "Mu'nun güneşi" anlamında Ra-Mu adıyla ifade edilirdi. Ra sözcüğü sonradan diğer kıtalara ve Atlantis yoluyla Mısır'a da taşınmıştır (Tanrı inancı "Ön Türkler" in dini inanışların benzeridir (Tankut İLTER).

Genelde bu iddiaların herhangi birini destekleyecek arkeolojik veya antropolojik bulgu bulunmamaktadır.

Churchward'un Yararlandığı Kaynaklar Şöyledir

Çin'de 400'e yakın piramit bulunur ve bu piramitlerin en az 10.000 yıllık olduğu söylenir (Not: Bu piramitler ile ilgili detaylı bilgiler daha önce yazılmıştır).

Dr. William Niven'in 1921-1923 yılları arasında keşfettiği, günümüzde Mexico Müzesi'nde bulunan 2600 tablet.

- 1) Yucatan'da hazırlanmış eski bir Maya kitabı olan 'Troano El Yazması'. British Museum'da bulunmaktadır.
- 2) Bir başka Maya kitabı olan Cortesianus Kodeksi. Bugün Madrid Ulusal Müzesi'nde bulunmaktadır.
- 3) Paul Schlieman tarafından Tibet'teki bir Budist tapınağında keşfedildiği ileri sürülen "Lhasa Belgesi".
- 4) Yucatan'da (Meksika) Churchward'un batan Mu kıtasının anısına inşa edilmiş olduğunu ileri sürdüğü Uxmal tapınağındaki yazıtlar. Bu tapındaki yazıtlarda "geldiğimiz yer olan Batı ülkelerinin anısını korumak için inşa edilmiştir" ifadesi bulunmaktadır.
- 5) Meksiko şehrinin 96 km. güneybatısında yer alan Xochicalo Piramiti yazıtları. Bu piramit, üzerindeki yazıtlara göre, "Batı ülkelerinin yıkımının anısına" inşa edilmiştir.
- 6) Perezianus ve Dresden kodeksleri.

Çin'e, Hindistan'a, Güney Asya ülkelerine ve çevre adalara kaçanların kitabelerinde kıtamız battı, biz de buraya kaçtık yazmaktadır. Bu yazılı kayalar 14 bin yıllıktır, c14 karbon testleriyle sabittir. Auguste Le Plongeon ve Brasseur de Bourbourg adlı araştırmacılar da Churchward'la aynı dönemde Mu konusunda araştırmalarda bulunmuşlardır; kimilerine göre konuyu ilk kez Le Plongeon gündeme getirmiştir. Arkeolog Egisto Roggero, baron D'Espiard de Cologne, Hans S. Santesson, J. Churchward'dan sonra konuyla ilgilenen önemli araştırmacılar arasında sayılırlar. Mu araştırmacılarına göre, Büyük Okyanus'daki, Mu kıtasından arta kalan, çoğu insanlarca meskun olmayan adalardaki devasa kalıntılar da Mu varsayımını desteklediği iddia edilmektedir.

Mu'dan Yapılan Göçler

Mu araştırmacılarına göre, Mu kıtasından her kıtaya göçler

yapılmışsa da başlıca göçler Kuzey ve Güney Amerika'ya, Orta-Asya'ya, Mısır ve Anadolu'ya yapılmıştır.

Churchward'a göre 70.000 yıl önce mevcut olan Uygur İmparatorluğu, Avrupa içlerine kadar uzanmaktaydı. Uygur İmparatorluğu birine Churchward'un manyetik felaket adını verdiği iki büyük doğal afetle (-diğer afet dağların yükselmesidir-) darbe yemiş ve sağ kalanlar aralarında Avrupa'nın birçok kavminin de bulunduğu çeşitli ari kavimleri oluşturmuşlardır. Kimilerine göre, Mu ya da Orta-Asya kökenli bu kavimlerin hemen hemen hepsinde (yaklaşık 40 dilde) telaffuzları az çok ufak farklarla, "baba" anlamına gelen ata sözcüğü mevcuttur. Churchward Uygurlar'ın torunları olan bu kavimlerden bazıları olarak Keltler'i, Basklar'ı ve Asyalı İskitler'i sayar. Yine Churchward'a göre Osiris Mu kıtasında eğitilmiş, Atlantis'te reform yapmış, Atlantis'li bir bilge ya da peygamberdir; öğretisi sonradan "Osiris dini" adını almış olup Hermes Rismegistus tarafından Mısır'a getirilmiştir. ABD'de "uyuyan peygamber" lakabıyla anılmış Edgar Cayce'in "akaşik okumalar"ına göre, Atlantis gibi Mu kıtası'nın da batmasına neden olan etken, Atlantis'liler'den satanik yol mensuplarının, ellerindeki nükleer güçleri yıkıcı amaçlarla kullanmaları yüzünden yerka- buğunun dengelerini bozmalarıydı.

Tahsin Mayatepek'in Araştırmaları (***)

Tahsin Mayatepek, Türk Dilini Tetkik Cemiyeti Başkanı "İbrahim Necmi Dilmen" ile yazışmalarından sonra Atatürk'e raporlar göndermişti. Bugüne kadar 7. rapordan 13. rapora kadar ulaşılabilmiştir. "Turan Dursun" 1978 yılında 14. rapora ulaştığını açıklamış ve bununla ilgili bir inceleme yazmıştı. Mayatepek raporlarından 7 numaralı raporda Churchward'ın kitaplarından bahsedilir. 1. rapordan 5. rapora kadar bulunamamıştır. Başka rapor olup olmadığı bilinmemektedir.

Tahsin Bey, Atatürk'ün isteğiyle 1935 yılında Türkiye'nin Meksika Elçiliği'ne atandı. Ancak Büyükelçi Tahsin Bey'in vazifesi çok daha farklıydı; "Mustafa Kemal Atatürk" Tahsin Bey'i Mu Kıtası, Mayalar ve Türkler arasındaki ilişkiyi araştırmakla görevlendirmişti.

Mayatepek, 2 Mart 1936 tarihinde Churchward'ın kitapları ile ilgili 7. raporu kendisine sunduğunda Atatürk, Churchward'ın kitaplarını getirtmiş ve 60 çevirmene kısım kısım taksim ederek Türkçeye tercüme ettirmiştir. Mayatepek raporlarının geri kalanları Maya kültürü ve dili ile ilgilidir.

Tahsin Mayakon, Meksika'da Maya kültürünü incelemiş, incelemeleri sonuncunda çok sayıda sözcüğün Türk ve Maya dillerinde aynı olduğunu saptamıştı. Bu sözcüklerden biri de Türkçe'deki "tepe" sözcüğüydü (Maya dilindeki karşılığı "tepek" idi ve tepe anlamına geliyordu). Bunun üzerine Atatürk Tahsin Beyin soyadını "Mayatepek" olarak değiştirmiştir.

Fakat Tahsin Mayatepek'in iki kültür arasında bulunduğu ortak noktalar sözcüklerden ibaret değildi; her iki kültür arasında, Mayalar'ın ayyıldızlı davullarından, Şamanik kültüründen, kilim desenlerinden, sembollerinden, tüy takma alışkanlıklarına kadar pek çok ortak nokta mevcuttu. Tahsin Mayatepek, çalışmalarını belge ve fotoğraflarla 3 ciltlik bir defter hâlinde toplayarak Atatürk'e gönderdi. Bunların ikisi 1970'lere kadar Türk Dil Kurumu kütüphanesinde bulunuyordu. Üçüncü defter kayıptır. Bu defterlerde dinî tören, ibadet ve tapınaklarda da benzerlikler bulunduğu belirtiliyordu.

Pek Çok Dilde Ortak Bir Sözlük

Kimi araştırmacılara göre Türkçede "baba" anlamına gelen ata sözcüğünün az çok ufak söyleniş farklarıyla dünyanın farklı kıtalarında yaşayan kavimlerin dillerinde bulunması ve bunların hepsinde yine "baba" anlamına gelmesi, bütün bu kavimlerin geçmişte ortak bir kökeni olduklarını ortaya koymaktadır. Baba anlamına gelen birbirine yakın sözcüklerden ve kullanıldıkları dillerden bazıları 1936'daki Türk Dil Kurultayı'nda şöyle saptanmıştır:

1- Türk Dilleri:

- Uygur, Koybal, Kazan, Kırgız ve Batı lehçeleri..... Ata
- Kuman, Televüt lehçeleri..... Atta
- Çuvaşça.....Atey
- Kazanca..... Etey, Ata
- Altayca.....Ada

2- Ön-Asya Dilleri:

- Sümer dili.....Ad, Adda
- Elam dili.....Atta
- Mitanni diliAtta(i)
- Hitit dili.....Atta
- LuwiTati

3- Hint-Avrupa Dilleri:

- Grekçe.....Atta
- Latince.....Atta, atavus
- Got.....Atta
- Eski Nort.....Atte
- Eski Yukarı Almanca.....Atto
- Eski Slavca.....Atetz
- Polap dili.....Otay
- Orta İrlanda dili.....Aite
- Votyak dili.....Atay

4- Diğer Dillerde:

- Macarca.....Atya
- Kalmuk dili.....Atey
- Bask dili.....Aita
- İnuit dili.....Atatak

Charles Berlitz'in saptadığı baba anlamlı sözcükler ve kullanıldıkları diller

- Malta.....Tata

- Welsh.....Tadaa
- Roumani.....Thatha
- Fiji.....Tata
- Samoa.....Tata
- Tagalog.....Tatay
- Quechua kızılderilileri.....Taita
- Dakota (Siu) kızılderilileri.....Atey
- Nahuatl kızılderilileri.....Tata, tahtli
- Seminole kızılderilileri.....İntati
- Zuni kızılderilileri.....Tatçu, Taççu
- Hurri dili.....Atai
- Kuzeydoğu Kafkas dilleri.....Ada
- Rusça.....Otets
- Etrüsk.....Apa, ate
- Çince(巴巴)Baba

TANKUT İLTER (Öz Geçmiş)

Doğum Tarihi: 15 Haziran 1943, İzmir

İzmir'de sırasıyla; Zafer İlkokulu, Karataş Orta Okulu ve Namık Kemal Lisesini bitirdikten sonra Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinde hekimlik eğitimini aldım, "4 Haziran 1968" tarihinde "Tıp Doktoru" ünvanını kazandım. Daha sonra "Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi 1. İç Hastalıkları Kliniğinde" uzmanlık eğitimime başladım. 30 Haziran 1972 tarihinde İç Hastalıkları Uzmanı oldum.

Daha sonra askerlik görevimi yapmak üzere orduya katıldım. Önce Samsun'da üç aylık askeri eğitimimi yaptım. Daha sonra kura ile Amasya Askeri Hastanesi İç Hastalıkları Kliniğine atandım ve "1.12.1972-31.1.1974" tarihleri arasında Amasya Askeri Hastanesinde "İç Hastalıkları Kliniği şefi" olarak çalıştım (Toplam olarak "29 Ağustos 1972-31 Ocak 1974 tarihleri arasında Askerlik görevimi yaptım").

Askerlik görevimi bitirdikten sonra tekrar "Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji" kliniğine başvurdum. Gastroenteroloji Uzmanı olmak amacıyla çalışmalarına başladım. 6 Mayıs 1977 tarihinde Gastroenteroloji Uzmanı oldum. Aynı klinikte çalışmalarına devam ettim.

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi tarafından görevli olarak gönderildiğim ABD New Haven şehrindeki "Yale Üniversitesi" Karaciğer Hastalıkları /Hepatoloji Bölümünde "Prof Dr. James L. Boyer" ile Karaciğer Ünitesinde "Postdoctoral Fellow" olarak çalıştım. Aynı zamanda karaciğer hastalıkları ve özellikle karaciğer biyopsilerinin değerlendirilmesi konularında "Prof. Dr. Gerald Klatskin" ile birlikte çalıştım.

1 Ekim 1979 ile 30 Kasım 1980 arasında Yale Üniversitesinde çalıştım.

Türkiye'ye döndükten sonra Yale üniversitesinde Prof Dr. James L. Boyer yönetiminde yaptığım deneysel çalışmalarımı derleyip, Amerikan Gastroenteroloji Kongresine başvurdum.

1983 Yılında "A comparative study of bile acids on the biliary clearance of 3H-Methoxy Inuline (3HMI) and 14CSucose (14CS) and calicular membrane permeability" isimli çalışmamla "American Gastroenterological Association Internal Travel award" ını kazandım. Bu burs sayesinde

"15 Mayıs-30 Temmuz 1983" tarihleri arasında ikinci kez Amerika Birleşik Devletlerine gittim, kongrede çalışmamı sundum. Ayrıca ultrasonografi eğitimi aldım. Ege Üniversitesi Gastroenteroloji Kliniğine döndükten sonra karaciğer biyopsilerini değerlendirmeye başladım. 29/4/1982 tarihinde "İç Hastalıkları / Gastroenteroloji Üniversite Doçenti" sanını kazandım. 4 yıl sonra profesör ünvanını aldım.

Uzun yıllar Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Namık Kemal Menteş Gastroenteroloji Kliniği'nde çalıştım. En son Başkanı olarak çalıştığım kliniğimizden 2010 yılında emekli oldum. Halen İzmir'de serbest gastroenteroloji uzmanı olarak çalışıyorum.